

การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม
พัฒนาผู้เรียน

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวจำเนียร นนทมิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม
พัฒนาผู้เรียน

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวจำเนียร นนทมิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา

พฤษภาคม 2547

จณีนร นนทมิตร . (2547). การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของ
นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. สารนิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. ส. วาสนา ประवालพฤษ์.

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการ
ทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และศึกษาความสามารถใน
การทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน
กรุงเทพมหานคร หลังกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ เครื่องมือเป็นแบบสอบถามมี 4 ด้าน คือ
ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความสามัคคี ด้านความเสียสละ และด้านมีมนุษยสัมพันธ์
กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) จำนวน 214 คน ของ
โรงเรียนวัดสะแกงาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 103 ข้อ นำไปทดลองใช้และคัดเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกโดยใช้
t-test และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา แบบสอบถามที่ได้
มีจำนวน 60 ข้อ ด้านละ 15 ข้อ นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายก่อนกิจกรรมอยู่ค่าย
พักแรมลูกเสือและหลังกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการ
ทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยใช้สูตร t - test dependent sample วิเคราะห์ก่อน – หลัง กิจกรรม
อยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ

ผลการศึกษา พบว่า

1. แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.9739 ถึง 7.0808 มีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ .05 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9335
2. นักเรียนมีผลการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

A CONSTRUCTION OF GROUP – WORKING ABILITY TEST FOR STUDENTS
PARTICIPATING IN DEVELOPING ACTIVITIES

AN ABSTRACT
BY
MISS. JUMNEAN NONTHAMID

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University
May 2004

Jumnean Nonthamid. (2004). *A Construction of Group – Working Ability Test for Students Participating in Developing Activities*. Master Project, M.E.d. (Educational Measurement). Bangkok : Srinakharinwirot University.

Project Advisor : Assoc.Prof.Dr. Sor Wasna Pravalpruk.

The purpose of the study were to construct of group – working ability test for students participating in developing activities, and to study the development of group - working ability of students Wat Sakae Ngam School , Bang Khun Thain District Bangkok after boy scout activity. The questionnaire consisted of 4 parts; Leadership, Unity, Altruism and Human relationship. Target group was 214 level III (mathayomsuksa 1– 3) students of Wat Sakae Ngam School first semester of academic year 2003 . Instrument used was five – level rating scales consisted of 103 items. After tried out and checked for discrimination power by t – test and reliability by Alpha coefficient. The final questionnaire consisted of 60 items, 15 items for each part. Research process was pretest, three days and two nights boy scout activities (developing activities). T – test dependent sample was used to analyse the pre – post activities.

The result of the study were :

1. The discrimination power of the questionnaire ranged from 1.9739 to 7.0808 with .05 level of significant. The reliability was .9335
2. Students gained group – working ability significant (.05) after attended boy scout over night activities.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.ละเอียด รัชส์เผ่า)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ วัณญา วิศาลาภรณ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร จันตรศุภกุล)
วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์ในการดูแล ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก รศ. ดร. ส.วาสนา ประवालพฤษ์ ประธานกรรมการ ดร.ละเอียด รักษ์เผ่า กรรมการ และรองศาสตราจารย์วิญญา วิชาลาภรณ์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ราชันย์ บุญธิมา ผู้ช่วยผู้อำนวยการสันติ เป้าพูนทอง อาจารย์สมปอง ผ่องใส อาจารย์มานะ คิวเจริญ และอาจารย์ประสิทธิ์ พุ่มรินทร์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและอาจารย์โรงเรียนวัดแสมดำ และโรงเรียนวัดสะแกงาม เขตบางขุนเทียน และขอขอบใจนักเรียนทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ พี่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ และทุกคนที่เกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือ ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสังวาลย์ นนทมิตร พี่ ๆ น้อง ๆ และหลาน ๆ ที่ให้กำลังใจและกำลังทรัพย์สนับสนุนการศึกษามาโดยตลอด

สุดท้าย ขอขอบคุณ พันจ่าอากาศเอกสมยศ บางหลวง ที่สนับสนุนกำลังทรัพย์และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

จำเนียร นนทมิตร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น.....	8
	ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม	8
	ความหมายของความสามารถในการทำงานกลุ่ม.....	9
	ทฤษฎีการทำงานกลุ่ม.....	10
	คุณลักษณะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	11
	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	15
	กิจกรรมลูกเสือ.....	19
	ประวัติความเป็นมาของการจัดตั้งกองลูกเสือ	19
	การจัดกิจกรรมลูกเสือ	20
	นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการต่อกิจกรรมลูกเสือ	20
	หลักการของลูกเสือ.....	21
	วิธีการอบรม.....	22
	อุดมการณ์.....	22
	ประเภทและเหล่าลูกเสือ.....	23
	การจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่	23
	มาตราส่วนประมาณค่า.....	24

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
(2ต่อ) ความหมายของมาตราส่วนประมาณค่า.....	24
ชนิดของมาตราส่วนประมาณค่า.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
งานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานกลุ่ม.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือ	28
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัด	31
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	35
วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	35
การนำเครื่องมือไปใช้ในการตรวจสอบสมมุติฐาน.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	55
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	55
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	55
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	55
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	55
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	56
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
อภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะ	58

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	69
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	115

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คำอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	44
2 การปรับปรุงและคัดเลือกข้อคำถามของแบบสอบถามวัดความสามารถในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	53
3 เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	54

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แสดงลำดับขั้นในการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 36

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษานับเป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยให้พลเมืองของแต่ละประเทศมีความรู้และสามารถยืนหยัดอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ สามารถสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาในสังคมได้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540 : 2) ได้ระบุว่าการศึกษเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองตลอดชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างมีความรู้ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดแนวการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์จริง ก่อปรกับมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคล ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี และมีความสุข (กรมวิชาการ. 2545 : 1) ในขณะเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขได้บนพื้นฐานของความเป็นไทยและความเป็นสากล รวมทั้งมีความสามารถในการประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อตามความถนัดและความสามารถของแต่ละบุคคล หลักสูตรแกนกลางของประเทศเป็นกรอบหรือทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำไปใช้จัดการศึกษาทั้งในระบบ นอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย รวมทั้งสำหรับจัดการศึกษาทุกกลุ่ม เช่น การศึกษาพิเศษ การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ เป็นต้น โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษาต้องนำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษาต้องนำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติและพลโลก ดังนั้นในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงได้เพิ่มเติมรายละเอียด

เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรสถานศึกษาไว้ค่อนข้างละเอียด เพื่อให้สถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และมั่นใจในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาได้ ในขณะเดียวกันได้จัดทำเอกสารสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม ที่บรรจุสาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และส่วนประกอบอื่น ๆ ตลอดจนได้จัดทำเอกสารคู่มือและเอกสารประกอบหลักสูตรอีกหลายรายการ เพื่อช่วยให้สถานศึกษา ครู ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องให้สามารถจัดทำหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สถานศึกษาจำเป็นต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อบูรณาการองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ค้นพบและใช้ศักยภาพที่มีในตนเองอย่างเต็มที่ เลือก ตัดสินใจ ได้อย่างมีเหตุผลเหมาะสมกับตนเอง สามารถวางแผนชีวิตและอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ เน้นการส่งเสริม สร้างทักษะชีวิต วุฒิกวาทะทางอารมณ์ ศิลธรรมและจริยธรรม รู้จักสร้างสัมพันธภาพที่ดีเพื่อปรับตัวเข้ากับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีความสุข ดังนั้น กิจกรรมที่จะพัฒนาผู้เรียนได้เห็นได้เด่นชัด ได้แก่กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในที่นี้คือ กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารีสามัญรุ่นใหญ่ นับได้ว่าเป็นกิจกรรมที่พระราชทานกำเนิดโดยองค์พระประมุขของชาติ แม้ปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระมหากรุณาธิคุณต่อกิจกรรมนี้มาโดยตลอด ทรงดำรงพระองค์ในฐานะองค์พระประมุขแห่งการลูกเสือไทย มีผู้กล่าวเกี่ยวกับลูกเสือว่า “เยาวชนคนใดก็ตามสามารถปฏิบัติตามได้ตามกฎหมาย คำปฏิญาณและขบวนการวิชาความรู้ของลูกเสือแล้วจะไม่มีความเป็นไปได้เลยว่าเยาวชนคนนั้นจะถูกตราหน้าว่าเป็นคนเลว” (ทวี วัตงาม. 2537 : 8) การลูกเสือเป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำมาพัฒนาเยาวชน ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ มีวินัย และคุณธรรม (ก่อ สวัสดิพิบูลย์. 2534 : 61; สมชัย วุฒิปรีชา. 2534 : 58)

กิจกรรมการเรียนการสอน ลูกเสือ – เนตรนารี เป็นการพัฒนาคนในด้านความรู้ความสามารถ อาชีพ ค่านิยม อุดมการณ์ การปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ให้รู้จักการนำเอาวิชาความรู้ทางลูกเสือไปใช้อย่างถูกขั้นตอน และมีประสิทธิภาพทำให้เป็นคนมีคุณค่าทางสังคม เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ใช้หลักสูตร วิชาลูกเสือ - เนตรนารี ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ตลอดจนการมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อันเป็นพื้นฐานแห่งความมั่นคงของประเทศชาติ จึงต้องมีการศึกษากับการปฏิบัติตามกระบวนการลูกเสือ – เนตรนารี ให้มีความสัมพันธ์กันอย่างสอดคล้อง (ชวน หลีกภัย. 2528 : 3 – 4)

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน โดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ 1. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น การบูรณาการโครงการ องค์ความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ 2. จัดกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติและความสามารถ ความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เช่น ชมรมทางวิชาการต่าง ๆ

3. จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคม เช่น กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี 4. จัดกิจกรรมประเภทบริการด้านต่าง ๆ ฝึกการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม 5. การประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเป็นระบบ โดยให้ถือว่าเป็นเกณฑ์ประเมินผลการผ่านช่วงชั้นเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ครบทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมที่เกิดจากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาจะทราบได้ก็จะต้องดำเนินการวัดผลประเมินผลซึ่งจะต้องทำควบคู่กันไป เพื่อให้ได้ทราบถึงสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรม เครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการวัดนั้นต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อมั่นสมารถที่จะวัดได้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะวัด

โรงเรียนวัดสะแกงามเป็นโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร เปิดสอนชั้นอนุบาลปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีนักเรียน จำนวน 1,317 คน เป็นนักเรียนอนุบาลถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,085 คน และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 214 คน จะทำการเปิดสอนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2546 จำนวน 3 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทางโรงเรียนได้จัดให้มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรใหม่เพื่อสนองตอบกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เพื่อให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารีให้กับผู้เรียนแล้ว ผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับใด การที่จะรู้ว่ามีผลอยู่ในระดับใด จึงต้องมีการวัดผลประเมินผลด้วยการใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลาย

การวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ผ่านมาของโรงเรียนวัดสะแกงามนั้น พบว่าการประเมินผลในการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนครูอาจารย์ยังขาดการพัฒนาเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผลการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้การประเมินคุณค่า ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

จากความสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างเครื่องวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้เครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องวัดความสามารถในการทำงานในกิจกรรมอื่น ๆ รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมลูกเสือ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ก่อนกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือและหลังกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้ได้เครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานในกิจกรรมอื่น ๆ รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่านักเรียนแต่ละคนมีความสามารถและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านความเป็นผู้นำ ความสามัคคี ความเสียสละ และความมีมนุษยสัมพันธ์อยู่ในระดับใด ทั้งยังเป็นการส่งเสริมปลูกฝัง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ช่วงชั้นที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 214 คน

2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่นำมาสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น คือ กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี เกี่ยวกับความเป็นผู้นำ ความสามัคคี ความเสียสละ และมีความมนุษยสัมพันธ์

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี

3.2 ตัวแปรตาม ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน ด้านความเป็นผู้นำ ความสามัคคี ความเสียสละ และความมีมนุษยสัมพันธ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขต บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จัดขึ้นให้นักเรียนทุกคน ซึ่งได้แก่กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ตามกระบวนการลูกเสือ – เนตรนารี ของนักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงาม เพื่อ ส่งเสริมความสามารถ และปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านความเป็นผู้นำ ความสามัคคี ความเสียสละ และมีมนุษยสัมพันธ์ ดังนี้

2.1 ด้านความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกถึงการรับฟัง ความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม ความรับผิดชอบ ความสุขุมรอบคอบ การกล้าแสดงออก และการควบคุมอารมณ์ตนเอง

2.2 ด้านความสามัคคี หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกซึ่งการร่วมมือร่วม แรงร่วมใจในการทำงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มโดยแสดงพฤติกรรม คือ การมีความรักใคร่กลมเกลียว เห็นอกเห็นใจกัน การปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ ไม่ก่อ การทะเลาะวิวาท และไม่อิจฉาริษยาแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น

2.3 ด้านความเสียสละ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยการแบ่งปัน อาหารหรือสิ่งของแก่ผู้อื่น ช่วยทำงานกลุ่มและส่วนรวม ช่วยเหลือคนที่อ่อนแอกว่าไม่เอาเปรียบ เพื่อนร่วมงาน เต็มใจทำงานเต็มความสามารถ

2.4 ด้านมีมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกต่อเพื่อนในกลุ่ม หรือบุคคลอื่นเพื่อทำให้เกิดความสัมพันธที่ดี ได้แก่ การยิ้มแย้มแจ่มใส การทักทายผู้อื่น การเป็นผู้ฟังที่ดี การยกย่องชมเชยผู้อื่น ความสุภาพอ่อนโยน

3. เครื่องมือวัด หมายถึง ชุดข้อความที่ใช้วัดคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นแบบสอบถามซึ่ง ใช้วัดคุณลักษณะ และพฤติกรรมของนักเรียนที่วัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของ นักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงามในด้านความเป็นผู้นำ ความสามัคคี ความเสียสละ และมี มนุษยสัมพันธ์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ 5 , 4 , 3 , 2 , 1

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงามที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

5. คุณภาพของเครื่องมือวัด หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือวัดด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.1 อำนาจจำแนกของเครื่องมือวัด (Discrimination) หมายถึง คุณสมบัติของ เครื่องมือที่จำแนกหรือแยกผู้ตอบออกเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ ตามความสามารถในการทำงานร่วม กับผู้อื่น คำนวณโดยใช้สูตร $t - test$

5.2 ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด (Reliability) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือวัดที่สามารถวัดได้คงที่แน่นอน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

5.3 ความเที่ยงตรง ของเครื่องมือวัด (Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถทำหน้าที่วัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง ตามจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการวัดโดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency : IOC)

6. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง

6.1 ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปทางการวัดผลการศึกษา จำนวน 3 ท่าน

6.2 ผู้มีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี มาไม่น้อยกว่า 5 ปี

จำนวน 2 ท่าน

7. กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกอบรมให้กับนักเรียน และพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์

8. กิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ - เนตรนารี หมายถึง กิจกรรมที่ทางโรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จัดให้ลูกเสือ - เนตรนารี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปอยู่ค่ายพักแรม ณ ค่ายพักแรมลูกเสือที่ทางโรงเรียนจัดให้ เป็นเวลา 3 วัน 2 คืน ตามกิจกรรมที่จัดรายละเอียดปรากฏอยู่ในภาคผนวก

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร หลังจากอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นสูงกว่าก่อนเข้าค่ายพักแรมลูกเสือ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถ ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและนำเสนอในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น

- 1.1 ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม
- 1.2 ความหมายของความสามารถในการทำงานกลุ่ม
- 1.3 ทฤษฎีการทำงานกลุ่ม
- 1.4 คุณลักษณะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.1 กิจกรรมลูกเสือ

- 2.1.1 ประวัติความเป็นมาของการจัดตั้งกองลูกเสือ
- 2.1.2 การจัดกิจกรรมลูกเสือ
- 2.1.3 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการต่อกิจกรรมลูกเสือ
- 2.1.4 หลักการของลูกเสือ
- 2.1.5 วิธีการอบรม
- 2.1.6 อุดมการณ์
- 2.1.7 ประเภทและเหล่าลูกเสือ
- 2.1.8 การจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

3. มาตรฐานประมาณค่า

- 3.1 ความหมายของมาตรฐานประมาณค่า
- 3.2 ชนิดของมาตรฐานประมาณค่า

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการทำงานกลุ่ม
- 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือ
- 4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผล

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.1 ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม

ได้มีผู้ให้ความหมายของกิจกรรมกลุ่มไว้ ดังนี้

จำเนียร ช่างโชติ และคนอื่นๆ (2521 : 4 - 5) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับกลุ่ม คือ

1. กลุ่มจะต้องเกิดจากบุคคลอย่างน้อยที่สุด 2 คน มาประกอบกัน
2. กลุ่มจะต้องมีความสัมพันธ์กัน
3. มีความสนใจร่วมกัน
4. มีแบบแผนต่อกัน

เมตตา จินดารักษ์ (2525 : 5) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมกลุ่มไว้ว่า หมายถึง การกระทำร่วมกันเพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนจะร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ และร่วมกันวิเคราะห์พฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มซึ่งเกิดขึ้น ตลอดจนแสดงความคิดเห็นและกล่าวถึงประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมนั้น

นิภา วิจิตรศิริ (2525 : 20) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่มไว้ว่า เป็นการนำเอาประสบการณ์มาวางแผนและแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการในสมาชิกแต่ละคน และการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มโดยส่วนรวม ประสบการณ์ในกลุ่มจะทำให้เกิดการพัฒนาในตัวบุคคล และกลุ่มก็จะดำเนินไปด้วยความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

กรองแก้ว สาธุสนธิ์ (2529 : 9) กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่ม หมายถึง การกระทำให้สิ่งหนึ่งร่วมกัน เพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยสมาชิกมีส่วนร่วมในกิจกรรมและวิเคราะห์พฤติกรรมของสมาชิกด้วยกัน ซึ่งเกิดขึ้นในขณะนั้น ตลอดจนร่วมแสดงความคิดเห็นและกล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย

สแตรง (Strang. 1958 : 3) ได้ให้ความหมายของกลุ่ม คือ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่มาทำงานร่วมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน

เฮอร์โรลด์ (Herrold. 1952 : 492 -504) ได้ให้ความหมายไว้ว่ากิจกรรมกลุ่มเป็นกระบวนการที่ทำให้บุคคลมีโอกาสรวมกันเป็นกลุ่มเพื่อแก้ปัญหา หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน

เบนเนทท์ (Bennett. 1963 : 6 - 7) ได้สรุปความหมายของคำว่ากิจกรรมกลุ่มไว้ 2 แบบ คือ

แบบที่ 1 เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ผู้นำเป็นผู้ให้ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ แก่สมาชิก หรือเป็นการนำการอภิปรายเพื่อที่สมาชิกได้บรรลุถึงความมุ่งหมายต่าง ๆ ของกลุ่ม โดยปกติผู้นำกลุ่มชนิดนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ หรือสังคม และส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มนำข้อมูลเหล่านั้นมาอภิปราย เพื่อประโยชน์สำหรับตน เช่น การปฐมนิเทศ การปัจฉินิเทศ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดในชั่วโมงเรียนเป็นต้น ในการทำกิจกรรมแบบนี้ ครูจะเป็นผู้ดำเนินการวางแผนเอง

แบบที่ 2 เป็นกิจกรรมกลุ่มที่สมาชิกวางแผนร่วมกันจัดขึ้นเอง เช่น กลุ่มอภิปรายในเรื่องต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจ หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น

วสัน ปุณผล (2542 : 23) กิจกรรมกลุ่ม หมายถึง การทำกิจกรรมสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป มีความสนใจและความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อที่จะดำเนินกิจกรรมให้สำเร็จและบรรลุจุดมุ่งหมาย

จากความหมายของกิจกรรมกลุ่มข้างต้น พอสรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่มหมายถึงการร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ กับผู้อื่น จนกิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับต่อกลุ่มและสังคม

1.2 ความหมายของความสามารถในการทำงานกลุ่ม

ได้มีผู้ให้ความหมายของความสามารถในการทำงานกลุ่ม ไว้ดังนี้

บอร์แมน (สุกิจ ศรีปีตธา. 2528 : 33 ; อ้างอิงจาก Borman. 1969) อธิบายความหมายของการทำงานกลุ่มว่าเป็นการทำงานร่วมกันของคนประมาณ 2 คน หรือมากกว่านั้นมาทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน ในระยะเวลาสั้นหรือยาวนานก็ได้แล้วแต่จุดมุ่งหมายและลักษณะของงานที่ทำ

บัททอน (Button. 1974 : 1 - 2) กล่าวว่า การเป็นมนุษย์ย่อมต้องสื่อสารและมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งหมายถึงเราต้องอยู่ในสังคม ด้วยเหตุนี้การทำงานกลุ่มจึงต้องจัดขึ้นมา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมให้มนุษย์ ได้เติบโตพัฒนาทักษะทางสังคมและมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น เป็นการเปิดโอกาสให้มนุษย์เรียนรู้เกี่ยวกับการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในบรรยากาศที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ผู้ที่เข้าร่วมทำงานกลุ่มจะพยายามช่วยกลุ่มและช่วยเหลือแต่ละคน เพื่อให้งานของกลุ่มไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ

บุญทัน ดอกไธสง (2525 : 14) กล่าวถึงลักษณะการทำงานกลุ่ม หรือการทำงานร่วมกันว่า หมายถึง การเปิดใจทำจิตใจให้เป็นกันเอง โดยกำหนดจุดมุ่งหมายรวมจุดมุ่งหมายรองแล้วปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดร่วมกัน

นิพนธ์ จิตต์ภักดี (2528 : 3) ให้ความหมายของการทำงานกลุ่มไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลหลายคนมาทำงานด้วยกันเพื่อให้บรรลุผลอย่างเดียวกัน ทุกคนในกลุ่มจึงมีใจตรงกันทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

ทิตนา แคมมณี , น้อมศรี เกท และวรสุดา บุญไวยโรจน์ (2528 : 343) กล่าวถึงการทำงานกลุ่มว่า หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลเข้ามาร่วมกันปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน และทุกคนในกลุ่มมีบทบาทในการช่วยดำเนินงานของกลุ่ม มีการติดต่อ สื่อสาร และประสานงานกันเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

ทิพย์วัลย์ สมแดง (2528 : 8) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มว่าหมายถึง พฤติกรรมของบุคคลในขณะที่ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อให้งานนั้นบรรลุตามความมุ่งหมายของการทำงาน ซึ่งครอบคลุมกระบวนการทำงาน 6 ขั้นตอน ดังนี้ การเข้าร่วมกลุ่มเพื่อทำงาน การตั้งจุดมุ่งหมายในการทำงาน การวางแผนการทำงาน การตัดสินใจ การลงมือปฏิบัติงาน การสรุปและประเมินผล

วิญญา ธีรธรรมกร (2528 : 10) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มว่า หมายถึง การกระทำที่แสดงให้เห็นถึงการทำงานร่วมกันของบุคคลต่าง ๆ ในกลุ่มในด้านต่อไปนี้ การกำหนดจุดมุ่งหมายและเป้าหมายของกลุ่ม การมีส่วนร่วมของสมาชิกขณะทำงานกลุ่ม ความรู้สึกของสมาชิกในกลุ่ม การดำเนินการแก้ปัญหาของกลุ่ม ลักษณะผู้นำภายในกลุ่ม การตัดสินใจของกลุ่ม การไว้วางใจซึ่งกันและกันของสมาชิกในกลุ่ม

สุนันท์ กิตตินรนนท์ (2536 :11) กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการทำงานกลุ่มหมายถึง การกระทำของบุคคลในการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ซึ่งครอบคลุมกระบวนการทำงานดังนี้ การทำงาน การวางแผน การทำงานกลุ่ม การปฏิบัติตามแผนการทำงานกลุ่ม การสรุปและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

จากความหมายของความสามารถในการทำงานกลุ่มข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความสามารถในการทำงานกลุ่มก็มีลักษณะเดียวกับความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพราะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และความสามารถในการทำงานกลุ่มจะต้องเกิดจากการร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผน ร่วมปฏิบัติงาน และร่วมประเมินผลในการทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมส่วนรวม

1.3 ทฤษฎีการทำงานกลุ่ม

ทฤษฎีการทำงานกลุ่มเป็นทฤษฎีที่มุ่งเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความพยายามสร้างแรงจูงใจ

ให้สมาชิกกลุ่มได้รับแรงจูงใจในระดับสูงที่สุด ที่จะเป็นไปได้เพื่อให้บุคคลสามารถที่จะทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี โดยมีทฤษฎีที่น่าสนใจดังนี้

1) ทฤษฎีการทำงานร่วมกัน

โฮแมน (สมยศ นาวิการ.2523 : 234 ;อ้างอิงจาก Homans. n.d.) ผู้พัฒนาทฤษฎีได้อธิบายหลักการสำคัญของทฤษฎีว่า การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญ 3 อย่าง คือ กิจกรรม การกระทำร่วมกันและความรู้สึก ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามจะเกี่ยวพันโดยตรงระหว่างกัน กล่าวคือ ถ้าหากว่าบุคคลยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากเท่าใดการกระทำร่วมกันและความรู้สึกของพวกเขาก็จะมากขึ้นด้วยบุคคลต่างๆ ภายในกลุ่มเกี่ยวพันกับบุคคลอื่นไม่เพียงแต่อยู่ใกล้ชิดกันเท่านั้น แต่พวกเขาจะต้องทำการตัดสินใจติดต่อสื่อสาร สนับสนุน ประสานงาน และประสบความสำเร็จในเป้าหมายอีกด้วยสมาชิกภายในกลุ่มหรือองค์การที่เกี่ยวพันกับลักษณะดังกล่าวมีแนวโน้มจะรวมกันเป็นกลุ่มที่มีพลังสูง

2) ทฤษฎีตายายการปฏิบัติงาน (Grid of Work Theory)

เบลค และมูตัน (โสภณ ปาพจน์. 2521 : 119 ; อ้างอิงจาก Blake and Mouton. 1964) ผู้พัฒนาแนวความคิดทฤษฎีนี้ ได้อธิบายหลักการสำคัญของทฤษฎีโดยมีความเชื่อฝังใจว่าผลงานย่อมเกิดจากการประสมประสานความต้องการขององค์การ และของคนเข้าด้วยกัน กล่าวโดยสรุปแล้วทฤษฎีเชื่อว่าการทำงานโดยกลุ่มนั้นจะต้องให้ได้ทั้งผลงานและความร่วมมือของผู้ทำงานประกอบด้วย

3) ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม (Group Process Theory)

กระบวนการกลุ่มเป็นเรื่องของการทำงานร่วมกันของกลุ่มคน ทฤษฎีด้านนี้มุ่งศึกษาเพื่อหาความรู้ที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของคนอันจะเป็นประโยชน์ในด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ และปรับปรุงการทำงานกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 คุณลักษณะของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

การทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุกๆระดับ ปลูกฝังและส่งเสริมให้มนุษย์ได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อผู้อื่น ในสังคมที่อยู่ร่วมกัน (สุกิจ ศรีปัดดา. 2528 : 32 – 33) ดังนั้น การทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงต้องมีความเป็นผู้นำ ความสามัคคี ความเสียสละ มีมนุษยสัมพันธ์

ความหมายของความเป็นผู้นำ

ความเป็นผู้นำเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคคลซึ่งได้มีผู้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

ตันน์ (ประชุม รอดประเสริฐ ม.ป.ป. : 3; อ้างอิงจาก Dunn. 1973 : 178) กล่าวว่าผู้นำ คือ ผู้ที่มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น โดยชักชวนให้บุคคลเหล่านั้นช่วยปฏิบัติการกิจให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และผู้นำเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นในกลุ่ม และเป็นผู้ที่ใช้อิทธิพลทำให้บุคคลในกลุ่มปฏิบัติงานร่วมกับตนด้วยความพึงพอใจ และบรรลุเป้าหมายดังที่ปรารถนา

กูต (Good. 1973 : 313) ได้ให้ความหมายของผู้นำไว้ว่า ผู้นำ คือ ผู้ที่ได้รับการยกย่อง หรือได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำหมู่คณะไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายในการทำงาน

พนม ลัมอาร์ย (2521 : 13) ได้ให้ความหมายของผู้นำไว้ว่า หมายถึงบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง หรืออาจจะได้รับการเลือกตั้งจากกลุ่ม หรืออาจจะเป็นสมาชิกผู้มีอิทธิพลต่อการทำงานของกลุ่มมากที่สุด

ยาใจ ริละชาติ (2521 : 13) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำเป็นคุณสมบัติของมนุษย์ทุกคนจะแตกต่างกันไปบ้างก็คือบางคนมีมากบางคนมีน้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษาและประสบการณ์ของแต่ละคน

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2530 : 38) กล่าวว่า ผู้นำจะต้องมีสมรรถวิสัย (Capacity) สูงในหลาย ๆ ด้านและบางครั้งการเป็นผู้นำขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ฟิดเลอร์ (Fiedler.1996 :405) กล่าวว่า ผู้นำจะต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามเกณฑ์ต่อไปนี้คือได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ในกลุ่มหรือเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกจากกลุ่ม หรืออาจจะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลภายในกลุ่ม และผู้นำยังเป็นจุดรวมของพฤติกรรมของสมาชิกภายในกลุ่ม มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นในกลุ่ม และมีความสามารถเร่งเร้าให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ทำให้งานสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ อีกทั้งผู้นำคือผู้ที่ได้รับการยกย่อง หรือได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำกลุ่มไปสู่ความสำเร็จตรงเป้าหมายในการทำงาน

สาตี จบศรี (2531 : 19) ได้ให้ความหมายของผู้นำว่า คือบุคคลที่มีอิทธิพลเหนือผู้อื่นในกลุ่ม เป็นอิทธิพลในทางบวก บุคคลในกลุ่มยอมรับปฏิบัติตามความคิดเห็น หรือคำสั่งด้วยความเต็มใจ ผู้นำและผู้บริหารไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลเดียวกัน ดังนั้น ในกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งหรือหน่วยงานหนึ่งอาจจะมีผู้นำหลายคนนอกเหนือจากผู้นำโดยตำแหน่ง

สุกัญญา วรรณบุตร (2543 : 8 – 9) ได้ให้ความหมายของ ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรืออาจจะได้รับการเลือกตั้งจากกลุ่ม หรืออาจจะเป็นสมาชิกที่มีอิทธิพลต่อการทำงานของกลุ่มมาก ซึ่งอิทธิพลดังกล่าวจะเป็นไปในทางบวก คือสมาชิกในกลุ่มยอมรับและปฏิบัติตามความคิดเห็นหรือคำสั่งด้วยความเต็มใจ และผู้นำจะต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถวิสัยสูงในหลาย ๆ ด้าน และผู้นำขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ผู้นำจะต้องเป็นผู้ที่สามารถนำกลุ่มไปสู่ความสำเร็จตรงเป้าหมายของการทำงาน และทุกคนสามารถเป็นผู้นำได้ถ้าได้รับการฝึกฝน

จากความหมายของความเป็นผู้นำ สรุปได้ว่า ความเป็นผู้นำ คือ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม การกล้าแสดงความคิดเห็น การมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

ที่ได้รับมอบหมาย การรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเองจะมีมากขึ้นอยู่กับการได้รับการฝึกฝนของแต่ละคน

ความหมายของความสามัคคี

ความสามัคคีเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคคลซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

อาภา ถนัดช่าง (2521 : 49) กล่าวว่า ความสามัคคีคือ การร่วมแรงร่วมใจในการคิดและการปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้กลุ่มบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

นภา กัลยาณสูตร (2521 : 147 – 148) ให้ความหมายของความสามัคคีว่าการรวมกำลังเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้สำเร็จสมประสงค์ กำลังที่ร่วมกันนั้นเป็นทั้งกำลังกาย กำลังความคิดเห็น กำลังความรู้ โดยใช้กำลังความสามารถเหล่านี้ร่วมกันปฏิบัติงานด้านความกลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยไม่มีการทะเลาะวิวาทหรือแก่งแย่งกัน

วิจิตรา สุภาพร (2523 : 57) กล่าวว่า ความสามัคคีคือ การแสดงออกซึ่งการร่วมแรงร่วมใจกัน เพื่อปฏิบัติงานในกลุ่มให้ลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความอดทนความเสียสละความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน รับรู้รับฟังความคิดของผู้อื่นด้วยความใจกว้าง ความมีเหตุผลความเมตตากรุณา ทำให้เกิดไมตรีและก่อให้เกิดบรรยากาศแบบประชาธิปไตย

จงจรัส แจ่มจันทร์ (2524 : 8) กล่าวว่า ความสามัคคี หมายถึง ความพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันกระทำการให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

สุรางค์ รุ่งเรือง (2525 : 59) กล่าวว่า ความสามัคคี หมายถึง การรวมกำลังของหน่วยต่าง ๆ ซึ่งทำให้มีพลังในการปฏิบัติงานสูงขึ้น ความสามัคคีเป็นการรวมกันเพื่อสร้างประโยชน์และความสุขไม่ใช้ร่วมกันเพื่อทำลาย หรือสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น

จุฑาทิพย์ ชีระภาค (2529 : 36) ได้ให้ความหมายความสามัคคี หมายถึง ความพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกระทำการให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2530 : 532) ได้ให้ความหมายของความสามัคคีว่า หมายถึง ความพร้อมเพรียงกัน ความปรองดองกัน

อาภา โลจายะ (2535 : 29) กล่าวว่า ความร่วมมือและรู้จักสามัคคี หมายถึง การที่บุคคลสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ ให้ความร่วมมือ และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันปฏิบัติหน้าที่หรือการงานโดยพร้อมเพรียงกัน ถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

บุญสม โพธิ์เงิน (2537 : 25) กล่าวว่า ความสามัคคี หมายถึง การแสดงออกถึงการร่วมแรงร่วมใจ ความพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันปฏิบัติงานให้สำเร็จด้วยดีเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

นียดา สุวิชาวรพันธุ์ (2541 : 37) ได้ให้ความหมายความสามัคคีว่าเป็นการรวมกำลังเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกลุ่ม และกำลังที่รวมกันนั้นเป็นกำลังกาย กำลังความคิดเห็น กำลังความรู้ โดยใช้กำลังความสามารถเหล่านี้ร่วมกันปฏิบัติงานด้วยความกลมเกลียว ไม่ทะเลาะวิวาท เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็น ที่ตั้ง ตามความหมายดังกล่าว ความสามัคคีเป็นการมารวมกันเพื่อสร้างประโยชน์สุขไม่ใช่รวมกันเพื่อทำลายหรือสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น

จากความหมายของความสามัคคี สรุปได้ว่า ความสามัคคี คือ การร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน แสดงความรักใคร่กลมเกลียวกัน ไม่ทะเลาะวิวาทกัน ไม่แก่งแย่งกันและทำงานด้วยความเต็มใจทั้งกำลังกาย กำลังความคิดและกำลังความรู้

ความหมายของความเสียสละ

ความเสียสละเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคคล ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ชำเลื่อง วุฒิจันทร์ (2524 : 25) ได้กล่าวว่า ความเสียสละ หมายถึง ความประพฤติที่แสดงออกซึ่งเป็นการให้ปัน เกื้อกูลผู้อื่นในเรื่องของเวลา กำลังกายและกำลังทรัพย์และพร้อมที่จะให้ผู้อื่นเมื่อเห็นว่าการกระทำนั้นเป็นประโยชน์อันยิ่งใหญ่และมีความจำเป็น ต่อความอยู่รอดของส่วนรวม

ธวัชชัย ชัยจริยาภากุล (2529 : 99) ได้ให้ความหมายของความเสียสละไว้ว่า ความเสียสละ หมายถึง การยอมยกผลประโยชน์ส่วนตัวให้แก่บุคคลอื่นหรือสังคมเมื่อมีโอกาส

โพธิ์ทอง จิตอ่อนน้อม (2529 : 7) ได้ให้ความหมายของความเสียสละไว้ว่า หมายถึง การละความเห็นแก่ตัว การทำเพื่อคนอื่นหรือส่วนรวมการให้ปันแก่บุคคลอื่นหรือกลุ่มบุคคลที่ควรให้ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังความคิด รวมทั้งการรู้จักสละตนารมณ์ร้ายในตนเองอีกด้วย

ไพโรจน์ ปานอยู่ (2536 : 5) ได้ให้ความหมายของ ความเสียสละไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยการให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียน แบ่งปันอาหารหรือสิ่งของให้เพื่อน น้องหรือบุคคลอื่น ช่วยกันทำงานในบ้าน โรงเรียน ชุมชน สละที่นั่งให้บุคคลที่อ่อนแอกว่า ไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน เต็มใจทำงานเมื่อได้รับการขอร้องหรือไว้วางใจ

ศิริพร พูลประสาท (2537 : 45) ได้ให้ความหมายของ ความเสียสละไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลรู้จักแบ่งปันให้แก่บุคคลที่ควรให้ด้วยความเต็มใจ ไม่เห็นแก่ตัวไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังสติปัญญาก็ตาม

สุวรรณี ปราบริจิต (2538 : 18) ได้ให้ความหมายของ ความเสียสละไว้ว่า หมายถึง การละความเห็นแก่ตัว การให้ปันแก่คนที่ควรให้ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญา รวมทั้งการรู้จักสละทั้งอารมณ์ร้ายในตนเองด้วย

สุภัทรา พลอยบ้านแพ้ว (2541 : 30) การเสียสละหมายถึง การรู้จักยอมสละสิ่งที่เป็นส่วนตนให้กับผู้อื่นเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ด้วยกำลังทางกาย ทางวาจา ทางใจ กำลังทางทรัพย์ และกำลังทางสติปัญญา

จากความหมายของความเสียสละ สรุปได้ว่า ความเสียสละ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกที่จะช่วยเหลือสังคม ด้วยความเต็มใจ ทั้งกำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังสติปัญญา และมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น

ความหมายของการมีมนุษยสัมพันธ์

ความมีมนุษยสัมพันธ์เป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคคลซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

โยธิน ต้นสนยุทธ (2525 : 1) ได้ให้ความหมายมนุษยสัมพันธ์สั้นๆ ว่า มนุษยสัมพันธ์หมายถึง การเข้ากับผู้อื่นได้

นิพนธ์ ดันธเสวี (2528 : 1) กล่าวว่ามนุษยสัมพันธ์ คือ สภาพของความสัมพันธ์ที่เอื้ออำนวยต่อการดำรงชีวิตร่วมกันอย่างราบรื่น หรือทำงานด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ฟูลตัน (Fulton.1982 : 24) ได้ให้ความหมายว่ามนุษยสัมพันธ์คือ ความสามารถที่จะเข้ากับผู้อื่นได้ดีและก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่มีความหมาย

ชูชัย สมิทธิไกร และสมชาย เตียวกุล (2530 : 6) กล่าวว่ามนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นในเชิงสร้างสรรค์ อันจะก่อให้เกิดภาวะที่เป็นสุขทั้งกับตนเองและผู้อื่น

คูบริน (Dubrin.1981:12) ได้ให้ความหมายว่ามนุษยสัมพันธ์คือ ศิลปะ และการปฏิบัติในการใช้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การและ/หรือวัตถุประสงค์ส่วนตัว

พรเทพ ช้อยหิรัญ (2532 : 27) มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกิดจากความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ที่จะนำไปสู่ภาวะความเป็นสุขของตนเองและบุคคลอื่น

จากความหมายของมนุษยสัมพันธ์ สรุปได้ว่า มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การแสดงออกต่อบุคคลอื่นเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีเพื่อความสุขของตนเองและผู้อื่น

2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ความสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กรมวิชาการ.2545) กำหนดแนวการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและ

ความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์จริง กอปรกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยีก่อให้เกิดทั้งผลดี และผลเสียต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคลทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิต ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี และมีความสุข

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้มีสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเอง ตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เหลือด้วยตนเอง ตามความถนัด และความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ คือ การพัฒนาองค์รวมของ ความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้านทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการ อย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม กิจกรรม พัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริม และพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้าง ทักษะชีวิตวุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้เชิงพหุปัญญาและการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอน ทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพ และการมีงานทำ

กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้นำเพื่อประโยชน์ เป็นต้น

สำหรับกิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่เกิดจากความสมัครใจของผู้เรียน มุ่งพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มเติมจากกิจกรรมในกลุ่มสาระ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนช่วยกันทำ ช่วย กันแก้ปัญหา ส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ รวมถึงกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังความมีระเบียบ วินัย รับผิดชอบ รู้สิทธิและหน้าที่ของตนเอง แบ่งตามความแตกต่างระหว่างกิจกรรม ได้เป็น 2 ลักษณะ

1. กิจกรรมพัฒนาความถนัด ความสนใจ ตามความต้องการของผู้เรียน เป็นกิจกรรม ที่มุ่งเน้นเพิ่มเติมความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อการ ค้นพบความถนัดความสนใจของตนเอง และพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ ตลอดจนพัฒนาทักษะ ของสังคม เพื่อปลูกจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม

2. กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้นำเพื่อประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่มุ่ง ปลูกฝัง ระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ เพื่อการอยู่ร่วมในสภาพชีวิตต่าง ๆ นำไปสู่พื้นฐานการทำประโยชน์

ให้แก่สังคม และวิถีชีวิตในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งกระบวนการจัดให้เป็นไปตามข้อกำหนดของคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ ยุวกาชาด สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์และคณะกรรมการรักษาดินแดน

ความหมาย

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาผู้เรียน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ ส่งเสริมเจตคติคุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเองสร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

เป้าหมาย

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งพัฒนาให้บุคคลรู้จักเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีคุณวุฒิ มีภาวะทางอารมณ์ มีกระบวนการคิด มีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม และมีความสุข มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว สังคม และประเทศชาติ โดยกำหนดเป้าหมายในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายเกิดความรู้ ความชำนาญ ทั้งวิชาการ และวิชาชีพอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น
2. ผู้เรียนค้นพบความสนใจ ความถนัด และพัฒนาความสามารถพิเศษเฉพาะตัวเองเห็นช่องทางในการสร้างงาน อาชีพในอนาคตได้เหมาะสมกับตนเอง
3. ผู้เรียนเห็นคุณค่าขององค์ความรู้ต่าง ๆ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และประกอบสัมมาชีพ
4. ผู้เรียนพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ ค่านิยมในการดำเนินชีวิต และเสริมสร้างศีลธรรม จริยธรรม
5. ผู้เรียนมีจิตสำนึกและทำประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติ

หลักการจัด

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีหลักการดังนี้

1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม
2. จัดให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน
3. บูรณาการวิชาการกับชีวิตจริง ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ฝึกให้คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์จินตนาการที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตในแต่ละช่วงวัยอย่างต่อเนื่อง

5. จำนวนสมาชิกมีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม
6. มีการกำหนดเวลา ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษา
7. ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ มีครูเป็นที่ปรึกษา ถือเป็นหน้าที่และงานประจำโดยคำนึงถึงความปลอดภัย
8. บิดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
9. มีการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมโดยวิธีการที่หลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องโดยให้ถือว่าเป็นเกณฑ์ประเมินผลการผ่านช่วงชั้นเรียน

แนวการจัด

- สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม โดยคำนึงถึงแนวการจัดดังต่อไปนี้
1. การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น การบูรณาการโครงการ องค์กรความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นต้น
 2. จัดกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติและความสามารถความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เช่น ชมรมทางวิชาการต่างๆ เป็นต้น
 3. จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคม เช่น กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี เป็นต้น
 4. จัดกิจกรรมประเภทต่างๆ ฝึกการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

การประเมินผล

การประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่ง สำหรับผ่านช่วงชั้นหรือจบหลักสูตร ผู้เรียนต้องเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดตามแนวประเมินดังนี้

1. ประเมินการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริงให้ได้ผลการประเมินที่ถูกต้อง ครบถ้วน
2. ครูที่ปรึกษากิจกรรม ผู้เรียนและผู้ปกครอง จะมีบทบาทในการประเมิน ดังนี้
 - 2.1 ครูที่ปรึกษากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 - (1) ต้องดูแลและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
 - (2) ต้องรายงานเวลา และพฤติกรรมเข้าร่วมกิจกรรม
 - (3) ต้องศึกษาติดตาม และพัฒนาผู้เรียนในกรณีผู้เรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม
 - 2.2 ผู้เรียน
 - (1) ปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

(2) มีหลักฐานแสดงการเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 80% หรือตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด พร้อมทั้งแสดงผลการปฏิบัติกิจกรรม และพัฒนาการด้านต่าง ๆ

(3) ถ้าไม่เกิดคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ ต้องปฏิบัติกิจกรรมเพิ่มเติมตามที่ครูที่ปรึกษากิจกรรมมอบหมาย หรือให้ความเห็นชอบที่ผู้เรียนเสนอ

(4) ประเมินตนเองและเพื่อนร่วมกิจกรรม

2.3 ผู้ปกครอง

(1) ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการติดตามพัฒนาของผู้เรียนกับสถานศึกษาเป็นระยะ ๆ

(2) ผู้ปกครองบันทึกความเห็น สรุปพัฒนาการและการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน

3. เกณฑ์การผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3.1 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อย 80% หรือตามที่สถานศึกษากำหนด

3.2 ผู้เรียนผ่านจุดประสงค์ที่สำคัญของแต่ละกิจกรรม

2.1 กิจกรรมลูกเสือ

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของการจัดตั้งกองลูกเสือ

ทรงเดช เสมอคำ และคนอื่น ๆ (2532 : 13 – 15) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของกิจกรรมลูกเสือว่า พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งกองลูกเสือกองแรกที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวง เรียกว่า “กองลูกเสือ กรุงเทพ ที่ 1” ต่อมาก็ขยายออกไปอย่างทั่วถึงโดยจัดตั้งโรงเรียนหรือสถานที่ใดสุดแต่สภากรรมการคณะลูกเสือแห่งชาติ จะเห็นสมควร เด็กที่เป็นลูกเสือจะต้องทำพิธีเข้าประจำกอง กล่าวคำปฏิญาณตนตามคำมั่นสัญญา นั้น ซึ่งพระองค์ผู้ทรงให้กำเนิดได้พระราชทานคำขวัญไว้ว่า “เสียชีพ อย่าเสียสัตย์”

กองลูกเสือกองแรกได้เข้าทำพิธีประจำกองที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวง (คือโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยปัจจุบัน) เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2454 ในพิธีนี้ได้มีการฝึกซ้อมวิชาลูกเสือตลอดจนระเบียบแถวถวายให้ทอดพระเนตรด้วย พระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามกองลูกเสือกองนี้ว่า “กองลูกเสือหลวง” ให้เป็นเกียรติ

เมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคตแล้ว พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงฟื้นฟูการจัดตั้งกองลูกเสือ โดยพระองค์โปรดเกล้าฯ สั่งให้มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติขึ้นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2470 ในบริเวณพระราชอุทยานสราญรมย์ และจัดชุมนุมครั้งที่ 2 ณ ที่เดิม ในปี พ.ศ. 2473 ในการชุมนุมครั้งนี้ได้โปรดเกล้าฯ ให้ฟื้นฟูโรงเรียนผู้กำกับลูกเสือขึ้นที่พระราชวังรามราชนิเวศน์ (พระราชวังบ้านปืน) ในจังหวัดเพชรบุรี (ซึ่งเคยเปิดในรัชสมัยของพระมงกุฎเกล้าฯ มาครั้งหนึ่งแล้ว) เปิดการฝึกอบรมปีละครั้งโดยใช้เวลาระหว่างโรงเรียนปิดภาค

ฤดูร้อน เดือน เมษายน – พฤษภาคม โดยคัดเลือกผู้บังคับบัญชาลูกเสือจังหวัดละ 1 คน เปิดอบรมอยู่จนถึงปี พ.ศ. 2475 เป็นปีสุดท้าย

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วกิจกรรมลูกเสือได้รับการปรับปรุงใหม่เนื่องจากในสมัยนั้นลูกเสือได้ช่วยบำเพ็ญประโยชน์แก่ราชการทหารในการปราบกบฏ ต่อมารัฐบาลได้จัดตั้งหน่วยยุวชนทหารฝึกวิชาการทหารขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับคตินิยมเรียนการทหาร ทั้งนี้โดยเริ่มรับเด็กที่เป็นลูกเสือมาแล้วและต้องกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป (ชั้น ม.1 ในปัจจุบัน) ส่วนนักเรียนที่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คงเป็นลูกเสือเช่นเดิมแต่ให้ขยายกิจการลูกเสือให้กว้างขวางขึ้น คือ ตั้งกองลูกเสือเหล่าเสนาและลูกเสือเหล่าสมุทรเสนา

2.1.2 การจัดกิจกรรมลูกเสือ

กระทรวงศึกษาธิการ (2532) ได้ตราระเบียบว่าด้วยการจัดกิจกรรมลูกเสือในสถานศึกษา มีใจความว่า

1. จะต้องเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ในการดำเนินงานพัฒนาการศึกษาเพื่อส่งเสริมความเจริญและความมั่นคงของชาติ
2. จะต้องเป็นไปเพื่อวางรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
3. จะต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีระเบียบวินัยในตนเอง
4. จะต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนและครู
5. จะต้องปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
6. จะต้องมีโครงการและระเบียบข้อบังคับของกิจกรรม โครงการและระเบียบข้อบังคับจะต้องเป็นของสถานศึกษา
7. ทุกกิจกรรมจะต้องมี ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเข้าร่วมรับผิดชอบดำเนินการ
8. บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมจะต้องเป็นบุคคลที่ปัจจุบันอยู่ในสถานศึกษานั้น เว้นแต่วิทยากรให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าสถานศึกษา
9. การจัดจะให้มีการเลือกใด ๆ หรือไม่ ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าสถานศึกษานั้น ๆ
10. ให้สถานศึกษาควบคุมเรื่องการเงินหรือพัสดุของอื่น ๆ ให้เป็นการประหยัดและเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อความมั่นคงและความปลอดภัยของชาติ
11. ในกรณีที่หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่ากิจกรรมใด ๆ ไม่เหมาะสมมีการกระทำหรืออาจนำมาซึ่งภัยอันตรายต่อความมั่นคงของชาติ ให้หัวหน้าสถานศึกษาสั่งยกเลิกกิจกรรมนั้น ๆ เสีย

2.1.3 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการต่อกิจกรรมลูกเสือ

1. มีความจำเป็นที่จะต้องให้ทุกคนในโรงเรียนเป็นลูกเสือ ตั้งแต่อนุบาลจนจบการศึกษาภาคบังคับถึงอุดมศึกษา จนกว่าจะออกไปประกอบอาชีพ โดยให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียน

การสอนลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี โดยวิธีการลูกเสือ คือ เรียนด้วยการกระทำวางแผนการสอน ลูกเสือให้มีมาตรฐานอย่างเด่นชัด ให้มีการติดตามผล ประเมินผล การสอนของครู การเรียน ของลูกเสือในภาคปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมลูกเสือแห่งชาติ เช่น การเรียน ด้วยการปฏิบัติจริง ผู้บริหารต้องสอดส่องเป็นพิเศษ

2. ให้กรมวิชาการจัดกิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมบังคับของนักเรียนทุกคน ที่จะต้อง เป็นแนวทางปฏิบัติให้กรมวิชาการเน้นให้ทุกคนเป็นลูกเสือ เพราะลูกเสือสร้างคนให้มีระเบียบวินัย เสียสละและบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น กรมสามัญศึกษาต้องประสานงานกับกรมพลศึกษา กรม การฝึกหัดครู สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และกรมต่าง ๆ ที่มีโรงเรียนใน สังกัดให้แต่ละกรมดำเนินการสอนลูกเสือด้วยการปฏิบัติจริงอย่างจริงจัง แต่โดยด่วน หลักสูตรของ กรมวิชาการจะต้องสอดคล้องและสนับสนุนส่งเสริมวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ กรมวิชาการจะต้องดำเนินการและประเมินผลหลักสูตรของลูกเสือตลอดเวลา เพื่อแก้ไขปรับปรุง หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้กรมวิชาการต้องประสานงานกับคณะกรรมการลูกเสือ แห่งชาติอย่างใกล้ชิด

2.1.4 หลักการของลูกเสือ

วัตถุประสงค์

คณะลูกเสือแห่งชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรมให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบช่วยสร้างสรรค์สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อ ความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติตามแนวทางดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2528)

1. ให้มีระเบียบวินัยในการสังเกต จดจำ เชื่อฟัง และพึ่งตนเอง
2. ให้ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย และเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
3. ให้รู้จักบำเพ็ญตนเพื่อสาธารณประโยชน์
4. ให้รู้จักรักษาและส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรมและความมั่นคงของ

ประเทศชาติทั้งนี้โดยไม่เกี่ยวข้องกับลัทธิการเมืองใด ๆ

นอกจากนี้บทบัญญัติแห่งธรรมนูญของสมาชิกลูกเสือโลกได้กำหนดว่าขบวนการ ลูกเสือมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเด็กชาย คนรุ่นหนุ่ม และคนหนุ่มให้เป็นพลเมืองดี ฝึกอบรมบ่ม นิสัยในการสังเกต ระเบียบวินัยและการพึ่งตนเอง พยายามให้มีความจงรักภักดีต่อชาติซื่อสัตย์ สุจริตและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สอนให้รู้จักบำเพ็ญตนเพื่อสาธารณะประโยชน์และให้รู้จักการทำฝีมือ เพื่อประโยชน์ของตนเอง ส่งเสริมให้มีการพัฒนาในทางกาย จิตใจและศีลธรรม

องค์การลูกเสือโลกได้สนับสนุนการลูกเสือ โดยส่งเสริมให้มีเอกภาพและความเข้าใจ เรื่องวัตถุประสงค์และหลักการของลูกเสือ

การลูกเสือ แตกต่างจากองค์การเยาวชนอื่นในข้อที่ว่า การลูกเสือมุ่งหมายฝึกอบรมเยาวชนที่มีอายุ ตั้งแต่ 8 ปี ถึง 25 ปี การลูกเสือจึงมีแผนการฝึกอบรมที่ต่อเนื่องกันและสูงขึ้นตามลำดับ เพื่อให้เหมาะสมกับวัยและความเจริญก้าวหน้าของเยาวชน (อภัย จันทวิมล. 2529 : 2 - 3)

2.1.5 วิธีการฝึกอบรม

สุชาติ ไชยมะโน (2525 : 19 – 20) ได้สรุปว่า การฝึกอบรมลูกเสือมีแนวปฏิบัติที่สำคัญดังนี้

1. การยอมรับและปฏิบัติตามกฎและคำปฏิญาณของลูกเสือ
2. การเรียนรู้โดยการกระทำ
3. ระบบหมู่และระบบกลุ่ม
4. การทดสอบเป็นขั้น ๆ และการทดสอบเพื่อรับเครื่องหมายวิชาพิเศษ
5. กิจกรรมกลางแจ้ง
6. การสนุก
7. การมีเครื่องแบบและเครื่องหมาย
8. การเล่นเกม
9. การร้องเพลง
10. การชุมนุมรอบกองไฟ

2.1.6 อุดมการณ์

สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ (2529 : 2) ได้ออกข้อบังคับ คณะลูกเสือแห่งชาติ ระบุไว้ว่า อุดมการณ์ของลูกเสืออยู่กับการปฏิบัติตามคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

คำปฏิญาณของลูกเสือสามัญ ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่และลูกเสือวิสามัญมีดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2529)

ด้วยเกียรติของข้า ข้าสัญญาว่า

ข้อ 1 ข้าจะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ข้อ 2 ข้าจะช่วยเหลือผู้อื่นทุกเมื่อ

ข้อ 3 ข้าจะปฏิบัติตามกฎของลูกเสือ

กฎของลูกเสือ มีดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ 2509)

ข้อ 1 ลูกเสือมีเกียรติเชื่อถือได้

ข้อ 2 ลูกเสือมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และซื่อตรงต่อ

ผู้มีพระคุณ

ข้อ 3 ลูกเสือมีหน้าที่กระทำตนให้เป็นประโยชน์และช่วยเหลือผู้อื่น

ข้อ 4 ลูกเสือเป็นมิตรของคนทุกคน และเป็นพี่น้องกับลูกเสืออื่นทั่วโลก

- ข้อ 5 ลูกเสือเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย
- ข้อ 6 ลูกเสือมีความเมตตากรุณาต่อสัตว์
- ข้อ 7 ลูกเสือเชื่อฟังคำสั่งของบิดามารดา และผู้บังคับบัญชาโดยเคารพ
- ข้อ 8 ลูกเสือมีใจร่าเริงและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก
- ข้อ 9 ลูกเสือเป็นผู้มีมัธยัสถ์
- ข้อ 10 ลูกเสือประพฤติชอบด้วย กาย วาจา ใจ

อนึ่ง ต่อจากคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติได้รับอนุมัติจากสภาลูกเสือแห่งชาติให้กำหนดอุดมการณ์ของคณะลูกเสือแห่งชาติ เพื่อมุ่งส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนทั้งในทางกาย สติปัญญา สังคมและศีลธรรม เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีความรับผิดชอบ ช่วยสร้างสรรค์สังคมที่ตนอยู่ให้ดีขึ้นมีความสุขทั้งเป็นพื้นฐานแห่งความมั่นคงของชาติ (กอง วิสุทธารมณ. 2529)

2.1.7 ประเภทและเหล่าลูกเสือ

ลูกเสือมี 4 ประเภท คือ (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ.2529)

1. ลูกเสือสำรอง
2. ลูกเสือสามัญ
3. ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
4. ลูกเสือวิสามัญ

สำหรับลูกเสือวิสามัญ ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ และลูกเสือวิสามัญ อาจจัดให้มีเหล่าลูกเสือสมุทรและลูกเสืออากาศได้

2.1.8 การจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

กระทรวงศึกษาธิการ (2533 : 3 – 8) กล่าวคือ การกำหนดการจัดกิจกรรมในโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง การปฏิบัติงานร่วมกันของผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสนใจและความถนัด มีใช้กิจกรรมที่ครูจัดขึ้นเพื่อผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสนใจและความถนัดมีใช้กิจกรรมที่ครูจัดขึ้น เพื่อผู้เรียนในการเรียนวิชาต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนและสอบให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยให้ช่วยการคิด ช่วยกันแก้ปัญหาอันจะเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี ในการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย ภารกิจหลักของโรงเรียน คือการให้องค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาสติปัญญาและลักษณะนิสัยที่ดีงามแก่ผู้เรียน เพื่อเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติในภายภาคหน้า นอกจากจะเป็นแหล่งวิทยาการด้านองค์ความรู้แล้ว โรงเรียนยังเป็นที่รวมของเด็กวัยที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ดังที่ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 384) กล่าวว่า ช่วงวัยแรกเริ่มเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกายทั้งภายนอกและภายใน อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นโดยทั่วไปมีลักษณะเข้มข้น อ่อนไหว เปลี่ยนแปลงง่าย รวดเร็วเด็กที่รู้จักคนดี มีความมั่นคงทางบุคลิกภาพจะมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ กลุ่มเพื่อนร่วมวัยทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ มีความสำคัญ

ต่อการพัฒนาอารมณ์ สังคม สติปัญญา ค่านิยม อุดมคติการเล่น การปรับตัวของเด็กวัยรุ่น มักมีความผูกพันกันลึกซึ้งกับเพื่อนร่วมวัยมากกว่าสัมพันธ์ภาพอื่นใดทั้งหมด เนื่องจากผู้เรียนมีการรวมกันอยู่แล้วและมีความต้องการแสดงออกในกลุ่มของตน มีแนวคิดเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน โรงเรียนจึงควรใช้การรวมกลุ่มไปในทางสร้างสรรค์ และมีจุดหมายที่แน่ชัดท้าทาย โดยอาศัยกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่เป็นเครื่องมือโดยการจัดกิจกรรมเสริมในสิ่งที่ชอบร่วมกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้ผู้เรียนได้ค้นหาตนเอง พบความถนัดที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ฝึกการยอมรับในบทบาทนั้น รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ฝึกการยอมรับผู้อื่น ความอดทน ออกกำลังกาย การถนอมน้ำใจกัน ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

3. มาตราส่วนประมาณค่า

เครื่องมือในการวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้น มีเครื่องมือที่ใช้วัดได้หลายวิธี แต่ในงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอเสนอเครื่องมือที่ใช้กับงานวิจัยนี้คือ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3.1 ความหมายของมาตราส่วนประมาณค่า

ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ ดังนี้

มาตราส่วนประมาณค่าเป็นการแปลงค่าเชิงคุณภาพให้เป็นเชิงปริมาณ

ด้วยการประเมินคุณค่าในเชิงเปรียบเทียบกันเป็นกลุ่ม เรียงตามลำดับมากน้อย (บุญธรรม กิจปรีดา บริสุทธิ์. 2527 : 180)

มาตราส่วนประมาณค่า หมายถึง แบบสอบถามที่มีข้อความหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ผู้ตอบพิจารณา พร้อมทั้งมีคำตอบที่แสดงความเข้มของความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ เป็นระดับมาก – น้อย สูง – ต่ำ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 73)

มาตราส่วนประมาณค่า คือ สิ่งที่ทำขึ้น เพื่อใช้ในการประเมินผล ทศนคติ หรือบุคลิกภาพของบุคคล ซึ่งผู้ประเมินตัดสินให้ค่าตัวเลข เพื่อแสดงปริมาณของลักษณะที่ถูกประเมิน (Good. 1973 : 469)

มาตราส่วนประมาณค่า เป็นกระบวนการที่จัดเตรียมขึ้นอย่างมีระบบ เพื่อใช้ในการรายงาน หรือจัดบันทึกพฤติกรรมที่สังเกตได้โดยที่สามารถบอกตำแหน่งหรือปริมาณของสิ่งที่สังเกตได้ (Mehrens and Lehmann. 1984 : 219)

ประภัสสร สุขชื่น (2539 : 9) หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการตีค่าคุณลักษณะทางจิตวิทยาออกมาเป็นค่าเชิงปริมาณอย่างมีระบบ โดยมีสเกล ที่แบ่งเป็นช่วงเท่า ๆ กัน ซึ่งจะ

ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นข้อความ หรือสิ่งเร้า กับส่วนที่เป็นคำตอบที่แสดงถึงระดับความเข้มของพฤติกรรม หรือคุณลักษณะนั้น ๆ

จากความหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่า มาตรฐานประมาณค่าหมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการตีค่าคุณลักษณะออกมาเป็นค่าเชิงปริมาณอย่างมีระบบ โดยแบ่งเป็นสเกลเท่า ๆ กัน

3.2 ชนิดของมาตรฐานประมาณค่า

ที่นิยมใช้กันมีอยู่ 3 แบบ ดังที่ มัททนี กุฎาการ เสนอไว้ดังนี้ (2546 : 59 – 61)

3.2.1 มาตรฐานประมาณค่าแบบพรรณนา (Descriptive Rating Scale) เป็นการวัดคุณลักษณะแบบบรรยายพฤติกรรมในแต่ละระดับ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่ต้องการจะวัดตรงกับระดับใดระดับหนึ่งแล้ว ให้บันทึกลงกากบาทหรือกลางบนเส้นตรงในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งของระดับนั้น ตัวอย่าง เช่น

มาตรฐานประมาณค่า ที่ใช้วัดความรู้สึกรู้สึกต่อสังคม

(1) การเข้าร่วมสนทนาในวงเพื่อน ๆ

ชอบพูด	พูดบ้าง	พูดเท่าที่จำเป็น	ชอบฟัง	ไม่พูดเลย
--------	---------	------------------	--------	-----------

(2) การเข้าเยี่ยมสถานสงเคราะห์คนชรา

_____	ใกล้ชิดมาก	: ตูแล ปรนนิบัติอย่างใกล้ชิด
_____	ใกล้ชิดพอใช้	: ตูแล ปรนนิบัติอย่างห่างๆ
_____	ไม่เข้าใกล้เลย	: ไม่ตูแล ไม่ปรนนิบัติ

3.2.2 มาตรฐานประมาณค่าแบบตัวเลข (Numerical Rating Scales) เป็นการวัดคุณลักษณะต่างๆ ของแต่ละบุคคลออกมาเป็นตัวเลขแทนคำบรรยาย โดยเสนอตัวเลขเป็นระบบตามลำดับ มักนิยมใช้สเกลตั้งแต่ 1 – 5 แต่ไม่ควรเกิน 10 และควรจะต้องบอกความหมายของสเกลการวัดแต่ละตัวด้วย เช่น ในมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ระดับ 0 หรือ 1 จะแทนคุณลักษณะพฤติกรรมที่ไม่ดีหรือไม่เกิดขึ้นเลย 2,3, 4 จะแทนคุณลักษณะพฤติกรรมที่ดีมากหรือเกิดขึ้นเป็นประจำ ตัวอย่างเช่น

มาตรฐานประมาณค่าที่ใช้วัดการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาสาธิตของโรงเรียน

5 =	ดีมาก
4 =	ค่อนข้างดี
3 =	ปานกลาง
2 =	ไม่ใคร่ดี
1 =	ไม่ดีเลย

คำชี้แจง : ให้ผู้สังเกตทำเครื่องหมาย ○ รอบตัวเลขโดยประมาณค่า
น้ำหนักตามที่กำหนดให้จากพฤติกรรมที่สังเกตได้

1. ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน	1	2	3	4	5
2. การมาซ้อมร้องเพลงเชียร์กีฬา	1	2	3	4	5
3. การร้องเพลงเชียร์กีฬา ฯลฯ	1	2	3	4	5

3.2.3 มาตราส่วนประมาณค่าแบบกราฟ (Graphic Rating Scale) เป็นการวัด
คุณลักษณะต่าง ๆ โดยใช้ภาษาที่มีความหมายชัดเจนในตัวเองบรรยายไว้ โดยมาตราส่วนประมาณ
ค่าแบบกราฟนี้จะมีแบบเฉพาะตัว คือ เป็นเส้นตรงที่อยู่ในแนวนอน แบ่งเป็นช่อง ๆ ตามระดับความ
เข้มหรือความถี่ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ตัวอย่าง เช่น

มาตราส่วนประมาณค่าที่ใช้วัดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของโรงเรียน

1. มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

เป็นประจำ ค่อนข้างน้อย พอประมาณ นานๆ ครั้ง ไม่เคยเลย

2. เข้าร่วมเป็นนักกีฬาของโรงเรียน

เป็นประจำ ค่อนข้างน้อย พอประมาณ นานๆ ครั้ง ไม่เคยเลย

3. เข้าร่วมเป็นลีดเดอร์ของโรงเรียน

เป็นประจำ ค่อนข้างน้อย พอประมาณ นานๆ ครั้ง ไม่เคยเลย

ฯลฯ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานกลุ่ม

กูต และ คนอื่น ๆ (Good and others.1990 : 56 – 62) ศึกษาการใช้การทำงานกลุ่มใน
การสอนคณิตศาสตร์ ข้อมูลที่ได้รวบรวมจากครูมากกว่า 400 คน ที่ใช้การทำงานกลุ่มในการ
สอนคณิตศาสตร์มากกว่า 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 15
ห้อง โดยกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ 5 คนแรกสูงสุดและ 5 คนสุดท้าย
แล้วกลุ่มนักเรียน 2 คน ทำการสังเกตอย่างใกล้ชิดพร้อมทั้งการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า
การทำงานกลุ่มช่วยเพิ่มแรงจูงใจและความกระตือรือร้นการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน และช่วย

เพิ่มพูนความคิดเชิงคณิตศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่มีความสามารถสูงมีแนวโน้มที่จะควบคุมกลุ่มได้หรือไม่ก็ทำงานตามลำพัง อีกทั้งนักเรียนต้องได้รับการพัฒนาในเรื่องการสื่อสารในขณะทำงานกลุ่มด้วย

สกล เทียงแท้ (2525 : 11 – 12) ศึกษาผลการใช้วิธีการอภิปรายรายกลุ่มในการยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมในเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มาจากสภาพสังคมในโรงเรียนที่ต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า การอภิปรายและกิจกรรมการสอนสามารถยกระดับ เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เข้าฝึกให้สูงขึ้นอย่างแท้จริง และพบว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอภิปรายในหมู่เพื่อนนั้นคือ ทำให้เด็กคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น ช่วยให้เกิดความสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีสุขรู้จักและเห็นความจำเป็นที่จะทำงานกลุ่ม

ทิตนา แคมมณี และคนอื่น ๆ (2528 : ค – จ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เริ่มศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 ถึงปี พ.ศ. 2528 ดำเนินการวิจัย 4 ตอนต่อเนื่องกันเพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการศึกษาในขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นการศึกษาสภาพการณ์จริง ในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนขาดทักษะการเป็นหัวหน้ากลุ่ม 31 รายการจากทั้งหมด 36 รายการและขาดทักษะการเป็นสมาชิกกลุ่ม 10 รายการจากทั้งหมด 24 รายการ ทักษะการทำงานกลุ่มของหัวหน้านักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการควบคุมการปฏิบัติงาน ด้านการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ด้านการสรุปและประเมินผล และด้านคุณสมบัติทั่วไปบางประการ ในขั้นที่ 2 การพัฒนารูปแบบของการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มขั้นที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพขั้นสุดท้ายเป็นการสรุปรูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม ผลการศึกษาทั้งหมดทำให้ได้รูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

สุนันท์ กิตตินรนนท์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงขึ้นหลังจากได้รับการใช้บทบาทสมมุติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมุติมีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และยังเป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างหมู่คณะเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการทำกิจกรรมร่วมกันจนประสบผลสำเร็จของงาน

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือ

งานวิจัยต่างประเทศ

คาเธอรอลล์ (Catherall. 1967 : 79) ได้ทำการวิจัยเพื่อทำให้การประเมินผลความสามารถในการเลือกวิชาลูกเสือพบว่า การประเมินโปรแกรมการจัดวิชาลูกเสือของสหรัฐอเมริกา ระหว่างโครงการนำร่อง 2 ปีในพื้นที่ 2 แห่งของภาคตะวันออก เพื่อเป็นการกำหนดนโยบายหรือตัดสินใจว่า เด็กชายวัย 14 – 15 ปี ควรจะได้รับอนุญาตให้เข้าสู่โปรแกรมการจัดวิชาลูกเสือซึ่งใช้วิธีที่ทำสืบกันมา จนผลการศึกษา 3 ครั้ง ในระหว่างโครงการนำร่องวิชาลูกเสือ ที่นำมาใช้ในการช่วยให้เด็กชายวัย 14 – 15 ปี ทำให้เขาสนใจและพอใจวิธีนี้ สรุปผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า วิชาลูกเสือ ไม่ได้อยู่ในการรับสมาชิกให้คงอยู่ แต่ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ ความสนใจต่อวิชาลูกเสือมากกว่า

เคลียเนฟเฟิลด์ (Kleinfeld. 1983 : 51) ได้เสนอบทวิจัยต่อสมาคมวิจัยทางการศึกษาของสหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 13 เมษายน 1983 ที่แคนาดา สรุปว่า ความรับผิดชอบในการช่วยเหลือสังคม การบริการต่าง ๆ เป็นแนวทางและพื้นฐานสำคัญในการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ จากการศึกษา และการสำรวจหน่วยงานที่ได้รับผิดชอบลูกเสือ – เนตรนารี สมาชิกและผู้ปกครอง 2 สโมสรลูกเสือ 2 กอง และเนตรนารี 2 กอง พบว่าหน่วยงานที่ช่วยเหลือสังคม มีความรับผิดชอบบริหารงานดี จะเป็นพื้นฐานในการวางรากฐานชีวิต จะประสบผลสำเร็จแต่ที่สำคัญจะต้องมีการสอนอย่างจริงจังมีประสบการณ์และความชำนาญในการสอนไม่ใช่ผู้สอน ทุกสิ่งทุกอย่างหรือทั้งหมด และสามารถวางแผนและจัดโปรแกรมการทำงานได้เป็นอย่างดี สำหรับกลุ่มสมาชิกที่มีความพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ต้องทำความสมัครใจและตั้งใจจริง มีความรับผิดชอบ ส่วนมากจากผู้ปกครองเด็ก ๆ จะชอบกลุ่มนี้เพราะมีจุดมุ่งหมายจะช่วยเหลือและบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น

ซิงวิน (Shinkwin. 1983) ได้ศึกษาบทบาทของผู้กำกับลูกเสือพัฒนากองลูกเสือ ที่มหาวิทยาลัยยอลาสกา พบว่า ผู้กำกับลูกเสือที่มีความเมตากรุณา เห็นอกเห็นใจในกิจการลูกเสือเป็นอย่างไรดี อารมณ์สนุกสนาน มีการวางแผนแบ่งกลุ่มการเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ มีการอภิปรายและการเล่นต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะทำให้เยาวชนลูกเสือที่มีอายุน้อย ยังไม่มีความพร้อมไม่อยากจะเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองไม่สนับสนุนได้รับการแก้ไขตรงข้ามกับผู้กำกับลูกเสือ ที่ไม่มีหลักจรรยาบรรณในจิตใจ ไม่มีความมั่นใจตั้งกองลูกเสือประชุมเจียบ ๆ เครื่องขริบ เกินไป จะพัฒนากองลูกเสือได้ผลน้อยกว่าผู้กำกับลูกเสือที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น

ซีเซา และ แวนคลีฟ (Sesow and Vancleaf. 1988) เสนอบทวิจยต่อที่ประชุมครูผู้สอน สังคมที่เมืองซิกาโก เมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1988 สรุปได้ว่าแผนการสอนสังคมศึกษาจะทำได้ดี ต้องให้นักเรียนปฏิบัติตนให้เป็นพลเมืองดี มีประพฤติกกรมค่านิยม มีการพัฒนาบุคลิกภาพและความรู้ได้ดี ทั้งเด็กในระบบและนอกระบบโรงเรียน โดยให้เขาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางประชาธิปไตย ครูในโรงเรียนและผู้บริหารต้องยอมรับว่า เด็กที่อยู่ในระบบนอกโรงเรียนนั้น จะต้องจัดกิจกรรมสนองความต้องการของเขาด้วย เช่นเดียวกับการฝึกความเป็นผู้นำของเด็กในระบบ โรงเรียนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งกิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี มีส่วนช่วยได้มาก

แซงค์เกอร์ (Shanker. 1989) ประธานสมาคมสัมพันธ์ครูของสหรัฐอเมริกา ได้เสนอบทวิจยต่อที่ประชุมคณะกรรมการทางการศึกษา เมื่อเดือน ตุลาคม ค.ศ. 1989 ที่นิวยอร์กสรุปได้ว่า ปัญหาที่การศึกษาของอเมริกัน ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานักเรียนต่ำ คือระบบการศึกษาไม่ได้เปลี่ยนแปลงระบบการวัดผลการศึกษาจึงควรเปลี่ยนแปลงวิธีการให้คะแนนใหม่ นักศึกษาควรปรับปรุงการเรียนการสอนแบบใหม่ โดยให้สอนเป็นทีมดีกว่าการสอนเป็นรายบุคคล ตามแบบอย่างที่ดีดำเนินการอยู่ในโรงเรียนโอลบริดจ์ เมืองโคโลญประเทศเยอรมัน หรือแม้แต่ในอเมริกาก็นำเอาวิธีการสอนวิชาลูกเสือมาใช้ทำให้ผู้เรียนมีกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น มีการมอบหมายงานให้ทำ จัดตารางเรียนให้มีการประเมินผลที่เป็นระบบ คือต้องจัดให้สัมพันธ์กับวิชาที่เด็กเรียนนั่นเอง

งานวิจัยในประเทศ

มัลลิกา อายุวัฒน์ (2523) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการบริหารลูกเสือโรงเรียนในทัศนะของผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนในเขตการศึกษา 7 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ผู้บริหารทั้ง 2 กลุ่ม เห็นว่าเหมือนกันได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับผู้บังคับบัญชาลูกเสือและปัญหาเกี่ยวกับลูกเสือสำหรับโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและการติดตามผลแตกต่างกัน

บุญธรรม พิมพารณ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 รวม 5 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีได้จัดให้มีการฝึกอบรมให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือภายในโรงเรียนปัญหาที่เกิดขึ้นภายใน โรงเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นอันดับน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารให้ความสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรมวิชาลูกเสือน้อยด้วย ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเข้าใจการเรียนการสอนตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ไม่เหมาะสมเนื้อหาวิชา นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือน้อยเมื่อเทียบกับวิชาอื่น ครูผู้สอนวิชาลูกเสือไม่ได้รับการนิเทศ และติดตามผลการเรียนวิชาลูกเสืออย่างสม่ำเสมอ

ประกายภาพ ชุ่ม (2530 : 40 – 51) ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชา ลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเฉลี่ยและรายด้านอยู่ในปานกลางเมื่อจัดอันดับความสำคัญของ ปัญหาและพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีปัญหาอันดับ 1 คือ ด้านการนิเทศฯ หลักสูตร วิชาลูกเสือ ได้แก่ การขาดแคลนบุคลากร ในการนิเทศประจำวิชาลูกเสือ อันดับ 2 คือ ด้าน กิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่การขาดแคลนตำราเรียนและหนังสือการอ่านประกอบการเรียน อันดับ 3 ด้านตัวนักเรียน คือ การเห็นความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือและอันดับสุดท้ายด้าน ผู้บริหารโรงเรียน คือ การกำหนดความรับผิดชอบงานลูกเสือให้เหมาะสมกับวุฒิและประสบการณ์ ของครู

สว่าง โอพาริกบุตร (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารกิจการลูกเสือตาม ทศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 2,3 และ 4 โดย เฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียน ขนาดเล็ก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ปัญหาโรงเรียนทุกขนาดอยู่ในระดับปานกลาง ทุก ด้าน และพบว่าปัญหาด้านการจัดบุคลากรอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านอำนาจการด้าน การควบคุม ด้านการวางแผน และด้านจัดองค์กรตามลำดับ จากผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีทัศนะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารกิจการลูกเสือ ด้านอื่นอีก 4 ด้าน พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ทุกขนาดมีทัศนะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อนึ่ง จากการประมวลความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน จากแบบสอบถามปลายเปิดพบว่าโรงเรียนมัศึกษามีปัญหาด้านการจัดการ จัดบุคลากรมากกว่าด้านอื่น

อัสณี ณ ระนอง (2536 : 104 – 109) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ พัฒนาการบริหารกิจกรรม ลูกเสือตามทัศนะของผู้บริหารกิจกรรมลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารกิจกรรมลูกเสือโรงเรียน มีความเห็นต่อการพัฒนาการ บริหารกิจกรรมลูกเสือด้านจัดตั้งองค์กร ทั้งนี้คือ ควรจัดตั้งกองร้อยพิเศษเพื่อช่วยในการปกครอง และฝึกให้เป็นลูกเสือเป็นผู้นำทางที่ดี จัดทำคู่มือบังคับบัญชาลูกเสือ แจกแจงอำนาจหน้าที่ความ รับผิดชอบตามตำแหน่ง จัดตั้งตัวแทนลูกเสือเข้าร่วมงานชุมนุมลูกเสือด้านหลักสูตรเนื้อหาวิชา และกิจกรรมในหลักสูตร ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยกับสังคม สภาพแวดล้อม จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ และวัตถุประสงค์ของลูกเสือ การพัฒนาบุคลากรต้อง สนับสนุนให้ผู้กำกับลูกเสือได้เข้ารับการฝึกอบรมวิชา ผู้กำกับลูกเสือ ชั้น เอ.ที.ซี. เพื่อนำความรู้มา พัฒนาการสอน ควรจัดให้มีห้องกิจกรรมลูกเสือ ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนในการหาวัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอนวิชาลูกเสือ ผู้บริหารควรสนับสนุนในการหาวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชา ลูกเสือ ตั้งงบประมาณอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และการพัฒนาลูกเสือควบคู่กันไปสนับสนุนเงิน

งบประมาณช่วยเหลือด้านวัสดุ อุปกรณ์วิชาลูกเสือและจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การทำหน้าที่ของลูกเสือและผู้บังคับบัญชา

อานุกาพ แพทยาไทย (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดดำเนินการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดลำปาง ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้กำกับลูกเสือ ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ และผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ผู้กำกับลูกเสือ และลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ด้านหลักสูตรและการฝึกอบรม พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ผู้กำกับลูกเสือ และลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งรายด้านและรายข้อ

3. ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อสังคม พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ผู้กำกับลูกเสือ ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ และผู้ปกครอง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ด้านการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ผู้กำกับลูกเสือ ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ และผู้ปกครอง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบปรากฏว่าไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ.05 ในเรื่องการประสานงานกับผู้ปกครอง / ครอบครัว เพื่อขอความร่วมมือในการจัดกิจกรรมลูกเสือ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมลูกเสือให้กับนักเรียนในระบบโรงเรียนมีความสำคัญในด้านของการบริหารงานของกิจการลูกเสือ ทิศนคติต่อกิจกรรมลูกเสือ เนื่องจากกิจกรรมลูกเสือมีส่วนช่วยในการพัฒนาพฤติกรรมและเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถนำกระบวนการของลูกเสือไปใช้ในการทำประโยชน์เพื่อตนเองและสังคมได้

4.3 งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัด

วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (2527) ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ความรับผิดชอบ หน้าที่การงาน ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีแบ่งครึ่งของแบบทดสอบ มีค่าตั้งแต่ .8937 ถึง .9578 และค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับมีค่า .9334

3. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้วพบว่า มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ หาโดยวิธีสหสัมพันธ์แบบอันดับ ระหว่างอันดับของนักเรียนที่สอบแบบทดสอบกับอันดับของนักเรียนที่ได้จากครู มีค่าตั้งแต่ .507 ถึง .613 พบว่า แบบทดสอบทั้ง 4 ด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทวิศักดิ์ จงประดับเกียรติ (2532) ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านกตัญญูกตเวที สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความกตัญญูกตเวทีชนิดข้อความ และแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความกตัญญูกตเวทีชนิดสถานการณ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ คำนวณโดยใช้ t - test พบว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านกตัญญูกตเวที ชนิดข้อความ มีพิสัยตั้งแต่ 4.9476 ถึง 14.7150 และแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านกตัญญูกตเวที ชนิดสถานการณ์ มีพิสัยตั้งแต่ 4.8068 ถึง 13.0829

2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านกตัญญูกตเวที ชนิดข้อความ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8585 และแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านกตัญญูกตเวที ชนิดสถานการณ์ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8689 และค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งสองฉบับ มีค่าเท่ากับ .8781

3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว พบว่า แบบทดสอบแต่ละฉบับ และรวมทั้งสองฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ คำนวณโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบกับคะแนนจากการสังเกตของครูที่ปรึกษากับเพื่อน นักเรียนพบว่าแบบทดสอบแต่ละฉบับ และรวมทั้งสองฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กุหลาบ ร่มศรี (2536) ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ จำนวน 3 ด้านย่อย ๆ ดังนี้ คือ ด้านกิริยาอ่อนน้อม วาจาอ่อนหวาน และใจอ่อนโยน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ หาโดยการใช่ t - test มีค่าตั้งแต่ 3.472 ถึง 15.243 ซึ่งทุกค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่เอ็ดเวอร์ดกำหนด

2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าตั้งแต่ .758 ถึง .852 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .917

3.ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้จัก พบว่าแบบทดสอบแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับ มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ หาโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการสังเกตของอาจารย์ที่ปรึกษากับเพื่อนนักเรียน พบว่า แบบทดสอบแต่ละด้าน และ รวมทั้งฉบับมีความเที่ยงตรงตามสภาพสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมพร หลิมเจริญ (2537) ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า

1.ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ หาโดยใช้ $t - test$ มีค่าตั้งแต่ 2.000 ถึง 17.500 ซึ่งทุกค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่เอ็ดเวอร์กำหนด

2.ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณโดยใช้สูตร KR 21 มีค่าตั้งแต่ .546 ถึง .742 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .919

3.ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้จัก พบว่าแบบทดสอบแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ หาโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการสังเกตของอาจารย์ประจำชั้น พบว่าแบบทดสอบแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับมีความเที่ยงตรงตามสภาพสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนันทา ประเสริฐศรี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 แบบทดสอบฉบับนี้วัดคุณลักษณะความมีวินัยในตนเอง 6 ด้าน คือ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา ความเป็นผู้นำ และความอดทน ผลการวิจัยพบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบโดยใช้ $t - test$ มีค่าตั้งแต่ 2.71 - 10.67 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าตั้งแต่ .9296 มีค่าที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ หาโดยสหสัมพันธ์เพียร์สันมีค่าที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบทั้งฉบับหาโดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การสร้างเครื่องมือวัดจะต้องสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการจะวัด และเครื่องมือที่ดีจะต้องมีการหาความเชื่อมั่น มีการหาความเที่ยงตรงเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนที่จะนำไปใช้วัดสิ่งที่ต้องการจะวัดจะได้วัดได้ถูกต้องยิ่งขึ้นและเชื่อถือได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การนำเครื่องมือไปใช้ในการตรวจสอบสมมุติฐาน
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

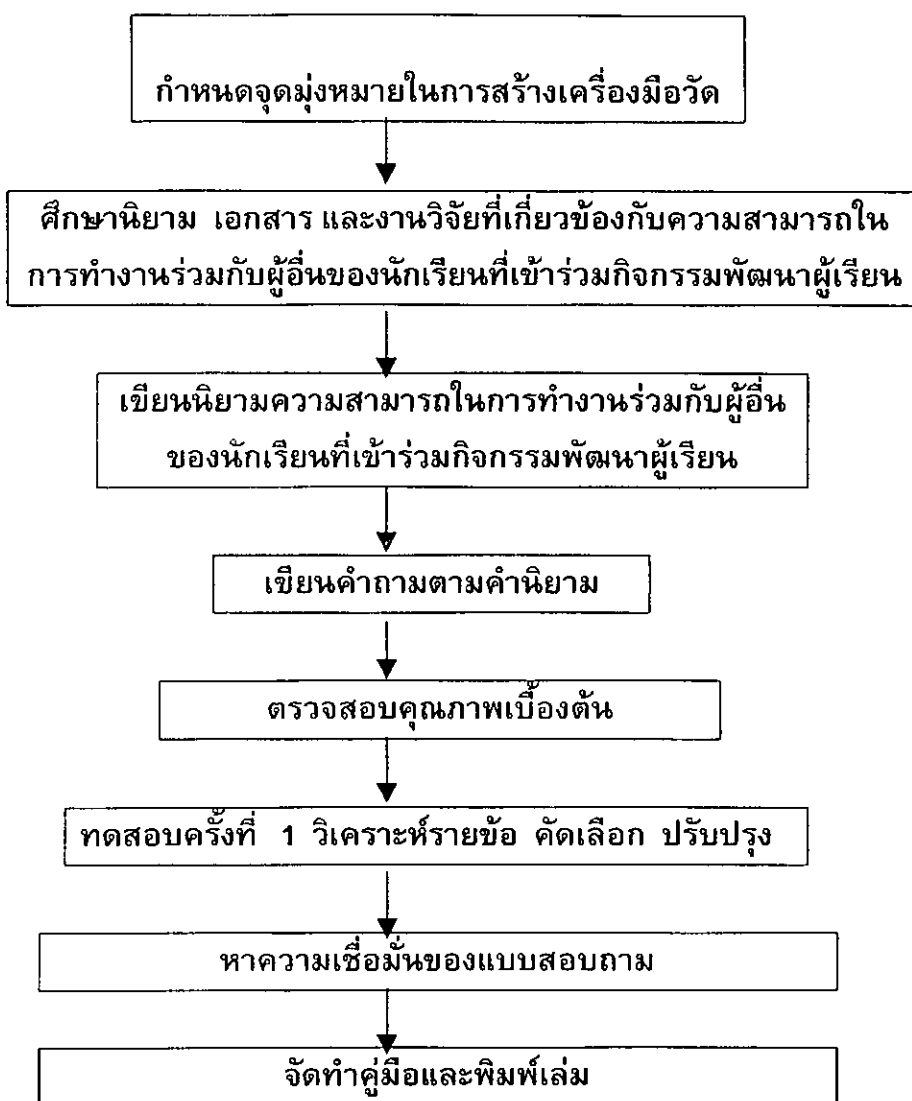
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ช่วงชั้นที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 214 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 60 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งครอบคลุม 4 ด้าน คือ ด้านความเป็นผู้นำ 15 ข้อ ด้านความสามัคคี 15 ข้อ ด้านความเสียสละ 15 ข้อ และด้านมีมนุษยสัมพันธ์ 15 ข้อ

3. วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการสร้างดังแสดงไว้ในภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 แสดงลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนวัดแสงดำ สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน

6.1 วิเคราะห์แบบสอบถามครั้งที่ 1 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ t-test เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพ คือข้อที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้จำนวน 92 ข้อ โดยมีค่า t ตั้งแต่ 1.8317 ถึง 7.0808 และคัดเลือกไว้ จำนวน 60 ข้อ

7. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครั้งสุดท้าย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ .9335

8. เขียนคู่มือการใช้เครื่องมือและจัดพิมพ์เป็นเล่ม

4. การนำเครื่องมือไปใช้ในการตรวจสอบสมมุติฐาน

การนำแบบสอบถามไปใช้กับกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ – เนตรนารี ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 3 วัน 2 คืน ณ ค่ายลูกเสือชัยปิติ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ตามโครงการที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวก จ

1. นำแบบสอบถามที่ได้จากการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ จากการทดสอบ ครั้งที่ 1 จำนวน 60 ข้อ ไปใช้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 214 คน ก่อน (Pre – test) อยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2547 ตรวจให้คะแนน

2. นำแบบสอบถามฉบับเดิมไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเดิมหลัง (post – test) กลับมาจากอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ เมื่อวันที่ 19 – 20 มกราคม 2547 ตรวจให้คะแนน

3. นำแบบสอบถามก่อน – หลัง กิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือไปตรวจสอบสมมุติฐาน โดยใช้ t – test Dependent Sample

ตัวอย่างแบบสอบถาม

เครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วม

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

คำชี้แจง เครื่องมือนี้นี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 60 ข้อ ให้นักเรียนพิจารณาว่าตนเองได้ปฏิบัติตนในแต่ละข้อเหมาะสมมากน้อยปานใดแล้วขีดเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติที่เป็นจริง

ลำดับที่	ข้อความ	ปฏิบัติ บ่อยมาก	ปฏิบัติ บ่อย	ปฏิบัติ ปานกลาง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
0000	นักเรียนปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ดีกับลูกหมู่		✓			
0000	นักเรียนพูดจาทำให้เพื่อนโกรธกัน				✓	
0000	นักเรียนหลบหลีกการทำงานส่วนรวม			✓		
0000	นักเรียนแสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสเวลาคุยกับเพื่อน	✓				

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เพื่อขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา และกำหนดวันเวลาสอบ
2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะสอบ
3. วางแผนดำเนินการสอบ โดยผู้วิจัยดำเนินการสอบเอง
4. ชี้แจงให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการสอบ และขอความร่วมมือนักเรียนให้ตอบตามการปฏิบัติที่เป็นจริงของนักเรียน
5. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำแบบสอบถามก่อนที่จะลงมือทำ
6. นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้
 - 6.1 นำแบบสอบถามไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนวัดแสงดำ สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน เมื่อ วันที่ 28 พฤศจิกายน 2546 เพื่อปรับปรุงข้อคำถาม
 - 6.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปสอบก่อน – หลัง กิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 214 คน
 - 6.3 นำแบบสอบถามจากการสอบ (Pre – post test) เพื่อตรวจสอบสมมุติฐาน
 - 6.4 นำแบบสอบถาม (Post – test) เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจจากการพิจารณาคำดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency) โดยใช้สูตรของโรเนลลี และแฮมเบลตัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539 : 248 ; อ้างอิงจาก Rowinelli Hambleton. 1977)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ดัชนีความสอดคล้อง มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง + 1
 N แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 วิเคราะห์ ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ t – test แบบเทคนิค 25% ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539 : 305 ; อ้างอิงจาก Edwards. 1957)

$$t = \frac{\bar{x}_H - \bar{x}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

$\bar{x}_H$, $\bar{x}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง และกลุ่มได้คะแนนต่ำ

s_H^2 , s_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูง, กลุ่มต่ำ

n_H n_L แทน จำนวนคนเลือกในกลุ่มสูง, กลุ่มต่ำ

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200 ; อ้างอิงจาก Cronbach. 1951)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด
n	แทน จำนวนชุดข้อความ
S_i^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนเครื่องมือวัดทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้ t – test for Dependent Sample (ชูศรี วงศ์
รัตน์ 2541 : 192 –193)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D	แทน ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการเข้าค่ายของนักเรียน แต่ละคน
n	แทน จำนวนนักเรียนของก่อนและหลังการเข้าค่ายลูกเสือ
t	แทน ค่าสถิติในการแจกแจงของ t – distribution

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
Pre	แทน	การทดสอบก่อนเข้าค่ายลูกเสือ
Post	แทน	การทดสอบหลังเข้าค่ายลูกเสือ
D	แทน	คะแนนผลต่างระหว่างหลังและก่อนเข้าค่ายลูกเสือ

การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลงานวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพของแบบสอบถามเบื้องต้น

- 1.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบสอบถาม
- 1.2 ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity)

ตอนที่ 2 การทดสอบแบบสอบถาม ครั้งที่ 1

- 2.1 การวิเคราะห์แบบสอบถามรายข้อ
- 2.2 การปรับปรุง และคัดเลือกข้อคำถาม

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบก่อน – หลังการอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ

- 3.1 การเปรียบเทียบก่อน – หลัง การอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ
- 3.2 การหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรแอลฟา ($\alpha = \text{Coefficient}$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพของแบบสอบถามเบื้องต้น

1.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบสอบถาม

แบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 120 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1.1.1 แบบสอบถามวัดด้านความเป็นผู้นำ	จำนวน	30	ข้อ
1.1.2 แบบสอบถามวัดด้านความสามัคคี	จำนวน	30	ข้อ
1.1.3 แบบสอบถามวัดด้านความเสียสละ	จำนวน	30	ข้อ
1.1.4 แบบสอบถามวัดด้านความมีมนุษยสัมพันธ์	จำนวน	30	ข้อ

1.2 ความเที่ยงตรงเชิงพื้นิจ (Face Validity)

ในการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามเบื้องต้นนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สร้างขึ้น จำนวน 120 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ด้านกิจกรรมลูกเสือจำนวน 2 ท่าน เป็นผู้พิจารณาข้อคำถามเป็นรายข้อ พร้อมทั้งปรับปรุง แก้ไข สำนวนภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผลการพิจารณาแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า แบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นได้ตรงตามนิยามที่กำหนดไว้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามที่ผ่านการพิจารณาขั้นต้น จำนวน 103 ข้อ

ตอนที่ 2 การทดสอบแบบสอบถาม ครั้งที่ 1

2.1 การวิเคราะห์แบบสอบถามรายข้อ

ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบครั้งที่ 1 ของแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ โดยใช้ t - test ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 1

ตาราง 1 คำอำนาจำแนกของแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของ
นักเรียน ที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากการทดลองครั้งที่ 1

ด้าน	ข้อ	ข้อความ	t	การพิจารณา
		ความเป็นผู้นำ		
	1.	นักเรียนได้เปิดโอกาสให้เพื่อนๆ ได้แสดงความคิดเห็นในระหว่างการทำงาน	1.6882	ตัดทิ้ง
	2.	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของหมู่ด้วยความเต็มใจ	3.3447*	คัดเลือกไว้
	3.	นักเรียนยึดหลักการทำงานแบบประชาธิปไตย	2.4987*	คัดเลือกไว้
	4.	นักเรียนทำหน้าที่ของนายหมู่อย่างเต็มความสามารถ	2.8936*	คัดเลือกไว้
	5.	นักเรียนดูแลสิ่งของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ	4.1475*	คัดเลือกไว้
	6.	นักเรียนได้รับบาดเจ็บก็ยังไปนั่งร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อน	2.2818*	คัดเลือกไว้
	7.	นักเรียนดูแลทุกข์สุขของเพื่อนในหมู่	3.3103*	คัดเลือกไว้
	8.	นักเรียนเอาใจใส่ต่อผลงานของหมู่ที่ออกมา	2.7617*	คัดเลือกไว้
	9.	นักเรียนคิดไตร่ตรองก่อนลงมือปฏิบัติงานของหมู่	6.4845*	คัดเลือกไว้
	10.	นักเรียนปฏิบัติงานทุกอย่างด้วยความรอบคอบ	4.4263*	คัดเลือกไว้
	11.	นักเรียนวางแผนก่อนจะออกไปแสดงรอบกองไฟ	4.4721*	คัดเลือกไว้
	12.	นักเรียนปฏิบัติตามตารางที่ผู้กำกับจัดไว้อย่างเคร่งครัด	4.3221*	คัดเลือกไว้

ตาราง 1 (ต่อ)

ด้าน	ข้อ	ข้อความ	t	การพิจารณา
		ความเป็นผู้นำ		
	13.	นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นเวลา ผู้กำกับถาม	1.5428	ตัดทิ้ง
	14.	นักเรียนนั่งก้มหน้าเวลาผู้กำกับให้ออกไป เล่นเกม	3.7796*	คัดเลือกไว้
	15.	นักเรียนอาสาผู้กำกับออกไปทำกิจกรรม หน้าเวที	1.8317*	คัดเลือกไว้
	16.	นักเรียนกล้าทำในสิ่งที่เพื่อนไม่กล้าถ้า สิ่งนั้นถูกต้อง	2.6540*	คัดเลือกไว้
	17.	นักเรียนนั่งเฉย ๆ เวลาเพื่อในกลุ่มออกไป แสดง	3.6414*	คัดเลือกไว้
	18.	นักเรียนกล้าออกไปโค้งประธานออกมาทัก	1.5413	ตัดทิ้ง
	19.	นักเรียนแสดงความไม่พอใจเวลาเพื่อนวิ่ง มาชน	4.0605*	คัดเลือกไว้
	20.	นักเรียนแสดงท่าทางโกรธเวลาเพื่อนในหมู่ คุยกันเสียงดัง	1.3587	ตัดทิ้ง
	21.	แม้ว่าเหนื่อยจากการฝึกนักเรียนก็ยิ้มได้	1.7126	ตัดทิ้ง
	22.	นักเรียนทำท่าทางปกติถึงแม้ว่าจะได้ยืน เพื่อนว่าลับหลัง	2.3660*	คัดเลือกไว้
	23.	นักเรียนไม่ไว้วางใจถึงแม้ว่าเพื่อนจะทำชุด เลอะเทอะ	4.3338*	คัดเลือกไว้

ตาราง 1 (ต่อ)

ด้าน	ข้อ	ข้อความ	t	การพิจารณา
		ความสามัคคี		
	24.	นักเรียนร่วมแรงร่วมใจกันขุดหลุมปลูก หลุมแห่งจนเสร็จ	2.4570*	คัดเลือกไว้
	25.	นักเรียนร่วมแรงร่วมใจกันสร้างราวตากผ้า จนเสร็จ	2.2533*	คัดเลือกไว้
	26.	นักเรียนจะไม่ทำงานของหมู่ถ้าผู้กำกับ ไม่สั่ง	2.3763*	คัดเลือกไว้
	27.	เวลาทำกิจกรรมของหมู่ที่มีความยาก นักเรียนจะนั่งเฉย ๆ มองเพื่อนทำ	2.2291*	คัดเลือกไว้
	28.	นักเรียนร่วมแรงร่วมใจกันภายในหมู่ คิดแก้ปัญหาต่างๆ	6.4654*	คัดเลือกไว้
	29.	นักเรียนออกเงินช่วยเพื่อนที่ไม่มีเงิน มาเข้าค่าย	2.8712*	คัดเลือกไว้
	30.	นักเรียนให้กำลังใจเวลาเพื่อนที่ทำ กิจกรรมผจญภัยไม่ได้	6.9831*	คัดเลือกไว้
	31.	นักเรียนปลอบใจเพื่อนเมื่อคิดถึงบ้าน	4.9332*	คัดเลือกไว้
	32.	นักเรียนให้เพื่อนที่ไม่มีเสื้อกันหนาวมา ยืมใส่	5.3922*	คัดเลือกไว้
	33.	นักเรียนทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่ตนเองไม่ ชอบ	4.1182*	คัดเลือกไว้
	34.	นักเรียนห้ามเพื่อนที่ทะเลาะกัน	3.6587*	คัดเลือกไว้
	35.	นักเรียนตำหนิเพื่อนที่รังแกน้องที่ อ่อนแอกว่า	3.2582*	คัดเลือกไว้

ตาราง 1 (ต่อ)

ด้าน	ข้อ	ข้อความ	t	การพิจารณา
		ความสามัคคี		
	36.	นักเรียนเป็นคนกลางคอยปรับความเข้าใจระหว่างเพื่อนที่โกรธกัน	4.6360*	คัดเลือกไว้
	37.	นักเรียนตัดสินใจปัญหาทุกอย่างด้วยกำลัง	0.5033	ตัดทิ้ง
	38.	เวลาเพื่อนคนอื่นพูดไม่ดีให้กับหมู่ของนักเรียนนักเรียนจะทำไม้อู้ไม่ชี้เพื่อไม่ให้เกิดการทะเลาะกัน	0.6307	ตัดทิ้ง
	39.	นักเรียนพูดกับเพื่อนว่าการกางเต็นท์เสร็จได้ดินั้นเพราะเราคนเดียว	3.0025*	คัดเลือกไว้
	40.	นักเรียนแสดงความยินดีกับเพื่อนเมื่อผู้กำกับชมเชยเขา	3.0823*	คัดเลือกไว้
	41.	นักเรียนบอกกับเพื่อนว่าพวกเราภูมิใจที่ช่วยกันทำงานจนหมู่ของเราประสบความสำเร็จ	3.8348*	คัดเลือกไว้
	42.	นักเรียนพูดว่าเพื่อนที่ออกไปแสดงรอบกองไฟนั้นแสดงไม่ดีสู้ตนเองไม่ได้	2.0222*	คัดเลือกไว้
	43.	นักเรียนชมเชยเพื่อนที่กล้าแสดงออกจนได้รับรางวัล	2.4216*	คัดเลือกไว้
	44.	นักเรียนไม่เคยทำงานแต่พอมามาเข้าค่ายช่วยเหลือเพื่อนทำงานทุกอย่าง	3.1168*	คัดเลือกไว้
	45.	นักเรียนยิ้มแย้มทักทายเพื่อนทุกคน	5.0648*	คัดเลือกไว้
	46.	นักเรียนฟังเหตุผลของคนอื่น	6.6633*	คัดเลือกไว้
	47.	นักเรียนรับฟังข้อบกพร่องของตนเองจากเพื่อน	2.8168*	คัดเลือกไว้
	48.	นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในหมู่และต่างหมู่ด้วยความเต็มใจ	4.6695*	คัดเลือกไว้

ตาราง 1 (ต่อ)

ด้าน	ข้อ	ข้อความ	t	การพิจารณา
		ความเสียสละ		
	49.	เพื่อนลืมหืมตาเรียนผูกเงื่อนนักเรียนให้เพื่อนยืม	4.1703*	คัดเลือกไว้
	50.	นักเรียนแบ่งปันสิ่งของเครื่องใช้ให้เพื่อน	5.6602*	คัดเลือกไว้
	51.	นักเรียนรับประทานอาหารก่อนโดยไม่รอเพื่อน	2.6128*	คัดเลือกไว้
	52.	นักเรียนซื้อขนมมาแบ่งให้เพื่อนที่ไม่มีเงินกินด้วย	4.4631*	คัดเลือกไว้
	53.	นักเรียนอุทิศเวลาให้กับการทำงานของหมู่	5.8198*	คัดเลือกไว้
	54.	นักเรียนอาสาเพื่อนในหมู่ยกถาดอาหารมาให้	4.4063*	คัดเลือกไว้
	55.	นักเรียนเก็บอุปกรณ์เรียนของตนเองเท่านั้น	1.1804	ตัดทิ้ง
	56.	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมที่ผู้กำกับจัดให้อย่างเต็มใจ	7.0808*	คัดเลือกไว้
	57.	นักเรียนให้กำลังใจแก่เพื่อนในหมู่ที่มีปัญหา	5.9809*	คัดเลือกไว้
	58.	นักเรียนบริจาคเงินซื้ออุปกรณ์สำหรับทำงานหมู่	4.4139*	คัดเลือกไว้
	59.	นักเรียนอาสาเก็บขยะบริเวณที่พัก	6.4692*	คัดเลือกไว้
	60.	นักเรียนบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม	5.1876*	คัดเลือกไว้
	61.	เวลาที่มีผู้มาเยี่ยมค่ายนักเรียนจะรีบไปรับของแจกก่อนเพื่อน	3.4587*	คัดเลือกไว้

ตาราง 1 (ต่อ)

ด้าน	ข้อ	ข้อความ	t	การพิจารณา
		ความเสียสละ		
	62.	นักเรียนล้างห้องน้ำโดยผู้กำกับไม่ต้องสั่ง	3.5005*	คัดเลือกไว้
	63.	นักเรียนดูแลเพื่อน ๆ ในหมู่ด้วยความ เต็มใจ	6.1989*	คัดเลือกไว้
	64.	นักเรียนเสียสละให้เพื่อนได้ดื่มน้ำก่อน	5.0596*	คัดเลือกไว้
	65.	นักเรียนช่วยผู้กำกับเก็บอุปกรณ์การฝึก หลังฝึกเสร็จ	3.7690*	คัดเลือกไว้
	66.	เวลาเข้าฐานที่มีอันตรายนักเรียนดูแล คนที่อ่อนแอกว่า	4.7692*	คัดเลือกไว้
	67.	นักเรียนนำสิ่งของที่ไมใช้มาให้เพื่อนที่ ด้อยโอกาสกว่า	6.0600*	คัดเลือกไว้
	68.	นักเรียนหลบไปยืนในที่ร่มในขณะที่เพื่อน ในหมู่ยืนตากแดด	3.5529*	คัดเลือกไว้
	69.	นักเรียนเสนอให้ครูให้ทุนการศึกษากับ เพื่อนที่ขาดแคลน	2.8303*	คัดเลือกไว้
	70.	นักเรียนเลือกถือของที่เบา ๆ ส่วนของ หนักให้เพื่อนถือ	2.2618*	คัดเลือกไว้
	71.	นักเรียนรับประทานอาหารที่ชอบคนเดียว	3.5775*	คัดเลือกไว้
	72.	นักเรียนอาสาผู้กำกับทำความสะอาด โรงอาหาร	2.2114*	คัดเลือกไว้
	73.	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนต่างหมู่กวาด สนามหญ้า	2.8323*	คัดเลือกไว้
	74.	นักเรียนอาสาเพื่อนไปหยิบธงชาติมาผูก	2.4248*	คัดเลือกไว้

ตาราง 1 (ต่อ)

ด้าน	ข้อ	ข้อความ	t	การพิจารณา
		มีมนุษยสัมพันธ์		
	75.	นักเรียนแสดงท่าทางหงุดหงิด เวลาเพื่อนในหมู่มาเข้าแถวช้า	2.2237*	คัดเลือกไว้
	76.	นักเรียนแสดงท่าทางยิ้มแย้มถึงแม้ว่านักเรียนจะถูกเพื่อน ๆ ต่อว่าที่เป็นคนที่ทำให้หมู่ได้คะแนนน้อย	1.2500	ตัดทิ้ง
	77.	นักเรียนแสดงสีหน้าไม่พอใจเวลาใครพูดว่านักเรียน	0	ตัดทิ้ง
	78.	นักเรียนแสดงอารมณ์ฉุนเฉียวเวลาเพื่อนทำโคลนเลอะใส่เสื้อตนเอง	2.0627*	คัดเลือกไว้
	79.	นักเรียนยิ้มแย้มทักทายเพื่อน ๆ ในตอนเช้า	4.9045*	คัดเลือกไว้
	80.	นักเรียนทักทายเพื่อนก่อนถึงแม้ว่าจะไม่ชอบนิสัยเขา	3.0387*	คัดเลือกไว้
	81.	นักเรียนพูดคุยเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ทุกคน	4.7735*	คัดเลือกไว้
	82.	นักเรียนทักทายผู้กำกับด้วยการทำความเคารพ	4.4364*	คัดเลือกไว้
	83.	นักเรียนพูดคุยกับครูฝึกที่ตนเองชอบเท่านั้น	2.8938*	คัดเลือกไว้
	84.	แม้ว่านักเรียนจะเบื่อเรื่องที่เพื่อนเล่าแต่นักเรียนก็ตั้งใจฟัง	5.7308*	คัดเลือกไว้
	85.	นักเรียนพูดขัดคอเพื่อนที่ชอบพูดโอ้อวดว่ารวย	2.2692*	คัดเลือกไว้

ตาราง 1 (ต่อ)

ด้าน	ข้อ	ข้อความ	t	การพิจารณา
		มีมนุษยสัมพันธ์		
	86.	นักเรียนจะหลบเมื่อผู้กำกับเดินผ่านมา	2.4570*	คัดเลือกไว้
	87.	นักเรียนแสดงท่าทางเบื่อก่อนหน้าเมื่อมีคน ยกย่องเพื่อนของตนเอง	5.3710*	คัดเลือกไว้
	88.	นักเรียนแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนได้รับ ของขวัญวันเกิดขณะอยู่ค่ายพักแรม	3.9085*	คัดเลือกไว้
	89.	นักเรียนแสดงความไม่พอใจที่เพื่อนหมู่อื่น เล่นเกมชนะหมู่ตนเอง	4.8390*	คัดเลือกไว้
	90.	นักเรียนพูดจาว่าเพื่อนที่ไม่กล้าแสดงออก	4.3058*	คัดเลือกไว้
	91.	นักเรียนพูดจาไพเราะกับเพื่อนที่รวย ๆ	1.9739*	คัดเลือกไว้
	92.	นักเรียนนำกล่าวชมเชยแก่เพื่อน รอบกองไฟ	3.9525*	คัดเลือกไว้
	93.	นักเรียนแสดงกริยาไม่สุภาพกับเพื่อนที่ ด้อยกว่า	3.6022*	คัดเลือกไว้
	94.	นักเรียนพูดจาถูกเพื่อนที่อ้วนว่าไม่ สามารถปีนฐานหน้าผาได้สำเร็จ	4.9497*	คัดเลือกไว้
	95.	เวลาเจอเพื่อนต่างโรงเรียนนักเรียน จะยิ้มให้	3.0443*	คัดเลือกไว้
	96.	นักเรียนปฏิบัติตนกับเพื่อนอย่างสุภาพ	3.6208*	คัดเลือกไว้
	97.	นักเรียนพูดจาไม่สุภาพกับเพื่อนที่ทำให้ ตนเองโกรธ	2.7476*	คัดเลือกไว้
	98.	นักเรียนกล่าวคำขอโทษที่ตนเองทำผิด	2.7212*	คัดเลือกไว้

ตาราง 1 (ต่อ)

ด้าน	ข้อ	ข้อความ	t	การพิจารณา
		มีมนุษยสัมพันธ์		
	99.	นักเรียนตั้งใจฟังเวลาเพื่อนออกไปพูดหน้าเสาธง	5.9000*	คัดเลือกไว้
	100.	นักเรียนแสดงท่าทางอ่อนน้อมถ่อมตนกับคนอื่น	3.2659*	คัดเลือกไว้
	101.	นักเรียนให้เกียรติเพื่อนที่เป็นคนเรียนเก่ง	- 2.8641	ตัดทิ้ง
	102.	นักเรียนยกย่องและให้ความสนิทสนมกับเพื่อนทุกคน	3.2663*	คัดเลือกไว้
	103.	นักเรียนแสดงท่าทางโกรธเวลาที่ผู้กำกับให้เข้าฐานที่ทำให้เสื้อผ้าเลอะเทอะ	4.1569*	คัดเลือกไว้

* มีนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 103 ข้อ โดยการทดสอบระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.5033 ถึง 7.0808 มีข้อที่มีค่าอำนาจไม่ถึงเกณฑ์ คือ ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวน 11 ข้อ คือ 1 , 13 , 18 , 20 , 21 , 37 , 38 , 55 , 76 , 77 , 101 จำนวน 92 ข้อ

2.2 การปรับปรุง และคัดเลือกข้อคำถาม

ผลการวิเคราะห์จากการทดสอบครั้งที่ 1 จะเห็นได้ว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมานั้น ข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนกที่นัยสำคัญสถิติ .05 จำนวน 92 ข้อ ดังนั้นในการคัดเลือกข้อคำถามเพื่อรวบรวมเป็นฉบับใหม่สำหรับนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยจึงคัดเลือกใหม่ ดังตาราง 2

ตาราง 2 การปรับปรุง และคัดเลือกข้อคำถามของแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงาน
ร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ความเป็นผู้นำ		ความสามัคคี		ความเสียสละ		มีมนุษยสัมพันธ์	
ข้อ (เก่า)	ข้อ (ใหม่)	ข้อ (เก่า)	ข้อ (ใหม่)	ข้อ (เก่า)	ข้อ (ใหม่)	ข้อ (เก่า)	ข้อ (ใหม่)
3	2	24	1	49	27	79	41
14	3	31	10	52	28	87	47
12	4	34	12	53	33	81	48
10	5	30	19	50	34	82	49
5	6	40	20	59	35	84	50
7	7	32	21	63	36	90	51
8	8	36	22	54	37	88	52
9	9	33	23	67	38	89	53
11	11	35	24	57	39	94	54
16	13	41	25	58	40	91	55
17	14	39	26	71	46	102	56
19	15	44	29	56	43	96	57
22	16	45	30	66	44	99	58
23	17	46	31	64	45	100	59
2	18	48	32	60	42	103	60
รวม	15	รวม	15	รวม	15	รวม	15

จากตาราง 2 จะเห็นว่าจำนวนแบบสอบถามแยกตามด้าน คือ ด้านความเป็นผู้นำ
จำนวน 15 ข้อ ด้านความสามัคคี จำนวน 15 ข้อ ด้านความเสียสละ จำนวน 15 ข้อ ด้าน
มีมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 15 ข้อ รวม 60 ข้อ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบก่อน – หลัง การอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ

3.1 การเปรียบเทียบ ก่อน – หลัง การอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้คัดเลือกแล้วไปทำเป็นแบบสอบถามฉบับใหม่เพื่อนำไปทดสอบก่อน – หลัง กิจกรรมอยู่ค่ายพักแรม นามวิเคราะห์ โดยใช้สูตร t – test for Dependent Sample แสดงในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กลุ่มเป้าหมาย	N	$\bar{X}$	S.D	$\sum D$	$\bar{D}$	$\sum D^2$	t
Pre	214	206.36	22.114				
				2505	11.71	114996	5.375*
Post	214	218.02	26.565				

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จำนวน 214 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อน เข้าค่ายลูกเสือ 206.36 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 22.144 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเข้าค่ายลูกเสือ 218.02 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 26.565 มีค่า t เท่ากับ 5.375 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเข้าค่ายลูกเสือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าค่ายลูกเสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ทำการทดสอบหลังกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือมาหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร ($\alpha = Coefficient$) แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9335

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ระหว่างก่อนกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรม ลูกเสือและหลังกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร หลังจากอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นสูงกว่าก่อนเข้าค่ายพักแรมลูกเสือ

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ช่วงชั้นที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 214 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 60 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งครอบคลุม ใน 4 ด้าน คือ ด้านความเป็นผู้นำ จำนวน 15 ข้อ ด้านความสามัคคี จำนวน 15 ข้อ ด้านความเสียสละ จำนวน 15 ข้อ และด้านมีมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 15 ข้อ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียน เพื่อกำหนดวัน เวลาในการทำการทดสอบ
2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอแก่นักเรียนที่จะทดสอบ
3. วางแผนในการดำเนินการสอบโดยผู้วิจัยดำเนินการสอบเอง
4. ชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทราบวัตถุประสงค์ของการทดสอบ
5. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับวิธีทำแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และวิธีการตอบก่อนที่จะให้ทุกคนลงมือทำ
6. นำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้
 - 6.1 นำแบบสอบถามไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนโรงเรียนวัดแสงดำ จำนวน 100 คน เพื่อคัดเลือก ปรับปรุง ข้อคำถาม
 - 6.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วไปทดสอบก่อนอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือกับนักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงาม จำนวน 214 คน ตรวจให้คะแนน
 - 6.3 นำแบบสอบถามฉบับเดิมไปทดสอบหลังอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือกับนักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงาม จำนวน 214 คน ตรวจให้คะแนน เพื่อเปรียบเทียบ ก่อน – หลัง การอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ พร้อมทั้งหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สรุปได้ดังนี้

ค่าอำนาจจำแนกจากการทดสอบครั้งที่ 1 พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับ จำนวน 103 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.503 ถึง 7.0808 ผ่านเกณฑ์ 92 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์ 11 ข้อ
2. การคัดเลือกข้อคำถามเพื่อนำไปใช้ จากการคัดเลือกข้อคำถามที่นำไปใช้ สรุปได้ดังนี้

แบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น คัดเลือกไว้ 60 ข้อ ด้านความเป็นผู้นำ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.6540 ถึง 6.4849 ด้านความสามัคคีจำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.4570 ถึง 6.6633 ด้านความเสียสละ จำนวน

15 ข้อมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.5775 ถึง 7.0808 ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ มีค่าอำนาจตั้งแต่ 1.9739 ถึง 5.9000 นำไปรวบรวมเป็นแบบสอบถามฉบับใหม่

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดหมาย เพื่อ ต้องการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

จากการหาคุณภาพของเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นแบบสอบถามจำนวน 103 ข้อ พบว่ามีจำนวน 92 ข้อ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 อาจกล่าวได้ว่าเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสามารถที่จะจำแนกความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนได้ ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้ $t - test$ เลือกข้อที่มีคุณภาพ คือมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้ว พบว่า แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกที่ใช้ได้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (2527) ที่ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 4 ด้านคือ ด้านความรับผิดชอบ หน้าที่การงาน ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พบว่าข้อสอบมีอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุนันทา ประเสริฐศรี (2540) ที่ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง มีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

จากการหาคุณภาพของแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทั้งฉบับโดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9335 ซึ่งอธิบายได้ว่า แบบสอบถามทั้งฉบับสามารถวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ตาม ผลที่ได้จะมีความคงที่เชื่อถือได้และเมื่อพิจารณาจากค่าของความเชื่อมั่นจะพบว่ามีค่าเกินกว่า 0.70 ทำให้เชื่อมั่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (2527) ที่ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ หน้าที่การงาน ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พบว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรม มีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ .9334 และสอดคล้องกับงานวิจัยของกุหลาบ ร่มศรี (2536) ที่ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความ

อ่อนนุ่มต่อมตน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ จำนวน 3 ด้านย่อยๆ คือ ด้านกริยาอ่อนนุ่ม วาจาอ่อนนุ่มและใจอ่อนโยน พบว่า แบบทดสอบ วัดจริยธรรมด้านความอ่อนนุ่มต่อมตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าความเชื่อมั่น เช่นกัน โดยมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .917

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นก่อนอยู่ค่ายพักแรม

ลูกเสือ หลังอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ

ผู้วิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมลูกเสือ ก่อนการอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ หลังการอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ โดยใช้ t - test for Dependent Sample คะแนนเฉลี่ยก่อนอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือเท่ากับ 206.36 คะแนนเฉลี่ยหลังอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือเท่ากับ 218.02 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยหลังอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในกระบวนการจัดกิจกรรมลูกเสือ ครูอาจารย์ได้มีการชี้แจงให้นักเรียนได้ตระหนักและความจำเป็นที่ทุกคนจะต้องเข้าร่วมในกิจกรรมลูกเสือ ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นทั้งกับตัวนักเรียนและสังคมโดยรวม ประกอบกับการที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนคิดและลงมือปฏิบัติในกิจกรรมในระหว่างที่อยู่ค่ายพักแรม และกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจให้ทั้งสาระ ความสนุกสนาน ความบันเทิง ไม่รู้สึกกังวลต่อการประเมินผลจากการร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่มีต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยเฉพาะเรื่องของการพัฒนานักเรียนที่ร่วมในกิจกรรมลูกเสือให้มีระเบียบวินัย เสียสละ มีความสามัคคี มีความเป็นผู้นำ และยังมีมนุษยสัมพันธ์ จากเหตุผลดังกล่าวจึงอาจเป็นผลให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือสูงกว่าก่อนอยู่ค่ายพักแรม

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดที่จะเสนอแนะไว้ดังนี้

1. แบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรใช้ควบคู่กับการสังเกต การสัมภาษณ์จะช่วยให้ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง สามารถนำไปใช้ในการพิจารณาเด็กและเป็นการพัฒนาเด็กให้ดียิ่งขึ้น
2. ควรมีการพัฒนาแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยสร้างเป็นสถานการณ์ เพื่อพัฒนาเด็กให้ดีขึ้น

3. ควรมีการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในกิจกรรม
พัฒนาผู้เรียน ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นให้กับนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรองแก้ว สาธุสนธิ์. (2529). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเสียสละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวมกเหล็กวิทยา จังหวัดสระบุรี. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ก่อ สวัสดิพิณชัย. (2534). คำขวัญ. ของ ดร. ก่อสวัสดิพิณชัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประธานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ใน 80 ลูกเสือไทย.
- กอง วิสุทธารมณ. (2529). การฝึกอบรมผู้กำกับลูกเสือ ใน 75 ลูกเสือไทย. หน้า 34 –40 . ม.ป.พ.
- กุหลาบ ร่มศรี. (2536). การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านอ่อนน้อมถ่อมตน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
-(2534 ก.). ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครอง หลักสูตรและวิชาพิเศษลูกเสือ พ.ศ.2509. พิมพ์ครั้งที่ 15 . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
-(2536).ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครอง หลักสูตรและวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2528. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ , สำนักงาน. (2529). ข้อบังคับของคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครองหลักสูตร และวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่(ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2528. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2540). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- คมเพชร จัตรศุภกุล.(2530). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จงจรัส แจ่มจันทร์. (2524).การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1ในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- จำเนียร ช่างโชติ และคนอื่น ๆ. (2521). ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุฑาทิพย์ วีระภาค. (2529). วิเคราะห์จริยธรรมในหนังสืออ่านนอกเวลาระดับมัธยมศึกษาตอน

ปลาย. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

ชวน หลีกภัย. (2528). การลูกเสือกับการศึกษา. ในเอกสารการบรรยายการประชุมสภาลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ 21 ประจำปี 2528 หน้า 3 – 4 สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. อัดสำเนา.

ชำเลื่อง วุฒิจันทร์. (2524). หลักการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน. กรุงเทพฯ : การศาสนา
ชูชัย สมบัติไกร และสมชาย เตียวกุล. (2530). รายงานการวิจัยเรื่องผลของประสบการณ์กลุ่มฝึก
มนุษย์สัมพันธ์ต่อทัศนคติส่วนบุคคลตามกระบวนการรับรู้ของผู้รับการฝึก. เชียงใหม่ :
ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชูศรี วงศ์รัตน. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตร
การพิมพ์.

ทรงเดช เสมอคำ และคนอื่น ๆ. (2532). ลูกเสือและยุวกาชาด. สุโขทัย : โครงการผลิตตำราและสื่อ
การสอนในวิทยาลัยพลศึกษาสุโขทัย.

ทวี วัฒนาม. (2537). “ 1 กรกฎาคม วันสถาปนาลูกเสือไทย.” สยามรัฐ. 30 มิถุนายน 2538 หน้า 8.

ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ. (2532). การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความกตัญญูสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทิพย์วัลย์ สมแดง. (2528). การเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ในโรงเรียนเขตเมืองกับโรงเรียนเขตชนบทในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ทิตนา เขมมณี, น้อมศรี เกศ และวรสุดา บุญยไวยโรจน์. (2528). การพัฒนารูปแบบการ ฝึกทักษะ
การทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ธวัชชัย ชัยจริยาภาณุ. (2529). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาคุณสมบัติของค่านิยมพื้นฐานทาง
จริยธรรมของคนไทย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาศึกษา คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.

-----.(2532).นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการต่อกิจกรรมลูกเสือ. ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2532.

นภา กัลยาณสูตร. (2521).การสร้างชุดการสอนเรื่อง “ความกตัญญู ความเอื้อเฟื้อ และความสามัคคี”
สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การประณ

- ศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- นิพนธ์ คันทะเสวี. (2528). *มนุษย์สัมพันธ์เพื่อการพัฒนาสังคม*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- นิพนธ์ จิตต์ภักดี. (2528, ตุลาคม). "การพัฒนาทีมงานให้มีประสิทธิภาพ". *สารพัฒนาหลักสูตร*. 43(1) : 3 – 7 .
- นิภา วิจิตรศิริ. (2525). *ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองแค "สรกิจวิทยา" จังหวัดสระบุรี*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิยดา สุวิธารพันธ์. (2541). *ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามัคคีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง กรุงเทพมหานคร*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2525 , พฤศจิกายน). "การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน". *นิตยสารการทำเรื่อง*. 2 (2) : 7- 14
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2527). *ระเบียบการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร.
- บุญธรรม พิมพ์ภรณ์. (2529). *การศึกษาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- บุญสม โพธิ์เงิน. (2537). *คุณธรรมในการอยู่ร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. อัดสำเนา.
- ประกายภาพ ช่อม. (2530). *การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในโรงเรียน มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ประชุม รอดประเสริฐ.(ม.ป.ป.) *ผู้นำและพฤติกรรมการบริหาร*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภัสสร สุขชื่น. (2539). *การศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเชื่อมั่นในตนเอง ระหว่างรูปแบบมาตราชนิดทางเลือกทางเดียว(Unipolar) และมาตราชนิดทางเลือกสองทาง (Bipolar)*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พุทธศักราช 2530. (2530). กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

พนม ลิ้มอารีย์.(2521). กลุ่มสัมพันธ์มหาสารคาม. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา .

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

พรเทพ ช้อยหิรัญ. (2532). ผลของการกลุ่มฝึกความรู้สึกไวที่มีต่อมนุษยสัมพันธ์ของนิสิตวิชาเอก
การแนะแนว ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ปริญญาโท กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2529).วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

โพธิ์ทอง จิตอ่อนน้อม. (2529). พฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนในเขตการศึกษา 7. ปริญญาโท กศ.ม.(การบริหาร
การศึกษา) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
ถ่ายเอกสาร .

ไพโรจน์ ปานอยู่. (2536). ผลของการสอนโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์กับวิธีการสอนตามปกติที่มีผล
ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิต
วิทยาแนะแนว) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

มัทนณี กุฎาคาร. (2546). เอกสารคำสอน วิชา วผ. 401 การวัดผลการศึกษา.กรุงเทพฯ : ภาควิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มัลลิกา อายุวัฒน์. (2523). ปัญหาการบริหารลูกเสือโรงเรียนในทรรณะผู้บริหาร การศึกษาและ
ผู้บริหารโรงเรียนในเขตการศึกษา 7. ปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)
พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.ถ่ายเอกสาร.

เมตตา จินดารักษ์. (2525). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาความสามารถในการ ปรับตัวทาง
สังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ยาใจ รีละชาติ. (2521). การศึกษาพฤติกรรมความเป็นผู้นำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ของนักเรียนในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (การสอนสังคมศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

โยธิน ศันสนยุทธ์. (2525).มนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุริยวิยาสาสน์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.(2539). สถิติที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุริยวิยาสาสน์.
- วรัญญา ธีรธรรมาการ.(2528). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพในการแก้ปัญหา ระเบียบวินัย ในตนเองในชั้นเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การประถมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วสัน ปูนผล. (2542). การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1โรงเรียน บางไทรวิทยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์. (2527). การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดยะลา. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการ ศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตรา สุภาพร. (2523). วิเคราะห์หนังสืออ่านสำหรับเด็กไทยในด้านคุณธรรมเฉพาะที่พิมพ์เป็น ภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ.2520 – 2522. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. จัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กรุงเทพฯ : ไทย วัฒนาพานิช. .
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริพร พูลประสาท. (2537). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเรียนรู้ทางการ พยาบาลกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนิสิตพยาบาล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา และแนะ) ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2533). หลักสูตรกิจกรรมมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- สกล เทียงแท้. (2525). ผลการใช้วิธีอภิปรายกลุ่มในการยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรม ในเด็กชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มาจากสภาพในโรงเรียนที่ต่างกัน. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. (การ ประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- สมชัย วุฒิปรีชา. (2534).การสอนวิชาลูกเสือตามแนวหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. 80 ปี ลูกเสือไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. มหาวิทยาลัย

นเรศวร. อัดสำเนา

สมพร หลิมเจริญ. (2537). การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. อัดสำเนา.

สมยศ นาวิการ. (2523).การบริหารตามสถานการณ์. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.

สว่าง โอพาริกบุตร. (2530). การศึกษาการบริหารกิจกรรมลูกเสือ ตามพรรณนะของ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 2 , 3 และ 4. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.

สาลี จปศรี. (2531). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองสิบสาม “ผิ่วศรีราษฎร์บำรุง” จังหวัดปทุมธานี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุกัญญา วรรณบุตร. (2543).การศึกษาลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

สุชาติ ไชยมะโน. (2525). ที่ระลึกวันชุมนุมผู้บังคับบัญชาลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ 1 .กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการบริหารลูกเสือแห่งชาติ

สุนันท์ กิตตินนันธ์. (2536). ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา อำเภอไพศาราม จังหวัดราชบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

สุนันทา ประเสริฐศรี. (2540). การสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

สุภัตรา พลอยบ้านแพ้ว. (2541). การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ของจังหวัดพิษณุโลก. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

สุรางค์ รุ่งเรือง. (2525). วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนไทย เล่มละ 3 –10 บาท. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (บรรณารักษศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ . อัดสำเนา.

- สุวกิจ ศรีปัดถา. (2528). การแบ่งความรับผิดชอบและการจัดสรรสิ่งจูงใจในการทำงาน
กลุ่ม.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด.(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ . อัดสำเนา.
- สุวรรณณี ปราบวิจิต. (2538).การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนในโรงเรียน ต่างประเภท.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- โสภณ ปาพจน์. (2521).การพัฒนาองค์การ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- อภัย จันทวิมล. (2529). การลูกเสือสำหรับเด็กชาย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อัสนี ณ ระนอง. (2536). การพัฒนาบริหารกิจกรรมลูกเสือตามทัศนะของผู้บริหาร กิจกรรมลูกเสือ
โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การ
บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ .
ถ่ายเอกสาร.
- อานุภาพ แพทยาไทย. (2543). การพัฒนาการจัดดำเนินการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ใน โรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดลำปาง ตามทัศนะของผู้บริหารทางโรงเรียน ผู้กำกับลูกเสือ ลูกเสือ
สามัญรุ่นใหญ่และผู้ปกครอง.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาภา ถนัดช่วง. (2521). แนวคิดการสร้างจริยธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- อาภา ไสจายะ. (2535). พฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลสภาการศึกษาไทย ตามความคิด
เห็นของผู้บริหารพยาบาลและอาจารย์พยาบาล. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการ
ศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Bennet, Margaret E. (1963). " *Guidance and Counseling in Groups*." 2 nd. ed., New York,
McGraw – Hill Book Company, Inc., and Profiles. New York, Wiley. 419 P.
- Borman , Brunest. (1969)" *Discussion and Group Methods : Theory and Practice*"
New York: Harper and Row Publisher,
- Button , Leslie. (1974)." *Developmental Group Work with Adolescent* " London : University
of London Press, Ltd.
- Catherall,Thomas. (1967,July). "Varsity scouting : An Evaluation of its Potential as an
Alternative for 14 and 15 Years Old Boys," *Dissertation Abstracts International*.
41(7) : 79

- Dubrin , A.T.(1981). " *Human Relations : A Job Oriented Approach.*" Visginta : Reston Publishing.
- Fledler, Xlaus. (1996). " *Applied Social Psychology*". London : Sage.
- Fulton , P.J. (1982). " *Exploring Human Relations.*" Boston : Hoyghton Mifflin Co.,
- Good, Cater V. (1973). " *Dictionary of Education*" New York : McGraw – Hill book Company.
- Good,Thomas L. and others. (1990, January). " *Useing Work Group in Mathematics Instruction, Leadership.* 47 (4) : 56 – 62.
- Herrold,Kennth,F.(1952). *Evaluation and Research in group Dynamics in Educational and Psychological Measurement.* English Wood Eliffs , New Jersey : Prentic – Hall : 492 –504.
- Kleinfeld,Judith. (1983 ,April). "Lesson out of school." Boy Scout Girl Scout and 4 -H Clips as Education Environment. *Canada.* 67(4) : 51
- Mehrens, William A., and Lehmann, Irvin J.(1984). " *Measurement and Evaluation in Education and Psychological.*" 3rd ed. New York : Holt, Richart, and Winston.
- ShanKer,Albert.(1989, Otober). "Remarks of Albert Shanker, President. American Federation of Teacher at the Education Testing Service conference " *Based on a paper presented a the Educational testing service Conference.* New York : New York.
- Sesow,FW. And David Vancleaf. (1988,November). Social Studies and Youth organization Partner in the Development of Civic Responsibility and Action." *Based on a Paper Presented at a Meeting of the National Council for the Social Studies.* Chicago :IL.
- Shinkwin,Anne. (1983). " *Two Boys Scout Troops: the Impact of the Troops culture on what boys to learn.* Alaska: N-P.
- Strang, Ruth.(1958). " *Group Work in Education*". New York : Harper & brothers Publishers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

**ความสอดคล้องเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน**

**ความสอดคล้องเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน**

ข้อ	ข้อความ	IOC
	<u>ด้านความเป็นผู้นำ</u>	
1.	ในการทำงานหมู่ให้นักเรียนให้เพื่อนแสดงความคิดเห็น	1
2.	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของหมู่ด้วยความเต็มใจ	0.8
3.	นักเรียนปฏิบัติตามคำแนะนำของเพื่อนที่สนิทเท่านั้น	0.2
4.	นักเรียนให้เพื่อนปฏิบัติตามคำสั่งของนักเรียนอย่างเคร่งครัด	0.4
5.	นักเรียนยึดหลักการทำงานแบบประชาธิปไตย	1
6.	นักเรียนทำหน้าที่ของนายหมู่อย่างเต็มความสามารถ	1
7.	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างขยันขันแข็ง	0.2
8.	นักเรียนดูแลสิ่งของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ	1
9.	นักเรียนได้รับบาดเจ็บแต่ก็ไปนั่งร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อน	0.6
10.	นักเรียนดูแลทุกข์สุขของเพื่อนในหมู่	0.8
11.	นักเรียนเอาใจใส่ต่อผลงานของหมู่ที่ออกมา	1
12.	นักเรียนทำงานให้สำเร็จโดยไม่สนใจว่าถูกหรือผิด	0.2
13.	นักเรียนคิดไตร่ตรองก่อนลงมือปฏิบัติงานของหมู่	1
14.	นักเรียนบังคับให้เพื่อนปฏิบัติตามความคิดของตนเอง	0
15.	นักเรียนไม่เคยวางแผนในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	0.2
16.	นักเรียนปฏิบัติงานทุกอย่างด้วยความรอบคอบ	1
17.	นักเรียนวางแผนก่อนจะออกไปแสดงหน้ารอบกองไฟ	1
18.	นักเรียนปฏิบัติตามตารางที่ผู้กำกับจัดไว้อย่างเคร่งครัด	1
19.	นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นเวลาผู้กำกับถาม	1
20.	นักเรียนนั่งก้มหน้าเวลาผู้กำกับให้ออกไปเล่นเกม	0.8
21.	นักเรียนอาสาผู้กำกับออกไปทำกิจกรรมหน้าเวที	1

ข้อ	ข้อความ	IOC
	<u>ด้านความเป็นผู้นำ</u>	
22.	นักเรียนกล้าทำในสิ่งที่เพื่อนไม่กล้าทำ ถ้าสิ่งนั้นถูกต้อง	0.8
23.	นักเรียนนั่งเฉย ๆ เวลาเพื่อนในหมู่ออกไปแสดง	0.8
24.	นักเรียนกล้าออกไปโต้เถียงประธานออกมาวิจารณ์กับนักเรียน	1
25.	นักเรียนแสดงท่าทางไม่พอใจเวลาผู้กำกับลงโทษ	0.4
26.	นักเรียนทำหน้าไม่พอใจเวลาเพื่อนวิ่งมาชนนักเรียน	0.6
27.	นักเรียนแสดงท่าทางโกรธเวลาเพื่อนในหมู่คุยกันเสียงดัง	0.6
28.	แม้ว่าจะเหนื่อยจากการฝึกนักเรียนก็ยิ้มได้	1
29.	นักเรียนทำท่าทางปกติถึงแม้ว่าจะได้ยินเพื่อนว่านักเรียนลับหลัง	0.6
30.	นักเรียนไม่ไว้วางใจถึงแม้ว่าเพื่อนจะทำชุดของนักเรียนลอกเอะ	0.6
	<u>ด้านความสามัคคี</u>	
31.	นักเรียนร่วมแรงร่วมใจกันชุดหลุมเปียกหลุมแห้งจนเสร็จ	1
32.	นักเรียนร่วมแรงร่วมใจกันสร้างราวตากผ้าจนเสร็จ	1
33.	นักเรียนจะไม่ทำงานของหมู่ถ้าผู้กำกับไม่สั่งนักเรียน	0.6
34.	นักเรียนแอบหลบเวลาเพื่อนในหมู่ทำความสะอาดห้องน้ำ	0.4
35.	เวลาทำกิจกรรมของหมู่ที่มีความยากนักเรียนจะนั่งมองเพื่อนเฉย ๆ	0.6
36.	นักเรียนร่วมแรงร่วมใจกันภายในหมู่คิดแก้ปัญหาต่าง ๆ	1
37.	นักเรียนออกเงินมาช่วยเพื่อนที่ไม่มีเงินมาเข้าค่าย	0.6
38.	นักเรียนให้กำลังใจเพื่อนเวลาเพื่อนทำกิจกรรมผจญภัยไม่ได้	0.4
39.	นักเรียนหัวเราะเพื่อนที่ข้ามสะพานลิงไม่ได้	0.4
40.	นักเรียนปลอบใจเพื่อนที่คิดถึงบ้าน	1
41.	นักเรียนให้เพื่อนที่ไม่ใส่เสื้อกันหนาวมายืมใส่	1
42.	นักเรียนดีใจเวลาผู้กำกับสั่งลงโทษเพื่อนที่ลืมอุปกรณ์	0.4
43.	นักเรียนทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่นักเรียนไม่ชอบ	0.8
44.	นักเรียนห้ามเพื่อนที่ทะเลาะกัน	0.6
45.	นักเรียนตำหนิเพื่อนที่รังแกรุ่นน้องที่อ่อนแอกว่า	0.8

ข้อ	ข้อความ	IOC
	<u>ด้านความสามัคคี</u>	
46.	นักเรียนเป็นคนกลางคอยปรับความเข้าใจระหว่างเพื่อนที่โกรธกัน	1
47.	นักเรียนตัดสินใจปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นด้วยกำลัง	0.6
48.	เวลาเพื่อนคนอื่นพูดไม่ดีกับหมู่ของนักเรียนนักเรียนจะทำไม่รู้ไม่ชี้เพื่อไม่ให้เกิดการทะเลาะกัน	1
49.	นักเรียนพูดกับเพื่อนว่าการทางเดินที่เสร็จได้ดีนั้น เพราะนักเรียนคนเดียว	0.6
50.	นักเรียนแสดงความยินดีกับเพื่อนเมื่อผู้กำกับชมเชยเขา	1
51.	นักเรียนบอกกับเพื่อนว่าพวกเราภูมิใจที่ช่วยกันทำงานจนหมู่ของเราประสบความสำเร็จ	1
52.	นักเรียนยกตัวเองเป็นนายหมู่เพราะนักเรียนเป็นคนเก่งทุก ๆ ด้าน	0.2
53.	นักเรียนพูดว่าเพื่อนที่ออกไปแสดงรอบกองไฟว่าแสดงไม่ดีสู้นักเรียนไม่ได้	0.6
54.	นักเรียนชมเชยเพื่อนที่กล้าแสดงออกจนได้รับรางวัล	1
55.	นักเรียนไม่เคยทำงานแต่พอมามีเข้าค่ายนักเรียนช่วยเพื่อนทำงานทุกอย่าง	1
56.	นักเรียนยิ้มแย้มทักทายเพื่อนทุกคน	0.8
57.	นักเรียนฟังเหตุผลของคนอื่น	1
58.	นักเรียนรับฟังข้อบกพร่องของนักเรียนจากเพื่อน	1
59.	นักเรียนอาบนํ้านานโดยไม่สนใจว่าเพื่อนจะรอหรือไม่	0.4
60.	นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในหมู่และต่างหมู่ด้วยความเต็มใจ	1
	<u>ด้านความเสียสละ</u>	
61.	เพื่อนลืมนำเชือกมาเรียนผู้เจื่อนนักเรียนให้เพื่อนยืม	1
62.	นักเรียนแบ่งปันสิ่งของเครื่องใช้กับเพื่อน	1
63.	เวลาเข้าฐานตอนกลางคืนนักเรียนใช้ไฟฉายคนเดียวโดยไม่เผื่อแผ่เพื่อน	0.2

ข้อ	ข้อความ	IOC
	<u>ด้านความเสียสละ</u>	
64.	นักเรียนรับประทานอาหารก่อนโดยไม่รอเพื่อน	0.6
65.	เวลานอนนักเรียนห่มผ้าคนเดียว	0.2
66.	นักเรียนซื้อขนมมาแบ่งให้เพื่อนที่ไม่มีเงินกินด้วย	1
67.	นักเรียนอุทิศเวลาให้กับการทำงานของหมู่	1
68.	นักเรียนอาสาเพื่อนในหมู่ยกถาดอาหารมาให้	1
69.	นักเรียนเก็บอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนเท่านั้น	0.6
70.	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมที่ผู้กำกับจัดให้อย่างเต็มที่	0.8
71.	นักเรียนให้กำลังใจแก่เพื่อนในหมู่ที่มีปัญหา	0.8
72.	นักเรียนบริจาคเงินซื้ออุปกรณ์สำหรับทำงานหมู่	1
73.	นักเรียนอาสาเก็บขยะบริเวณที่พัก	0.8
74.	นักเรียนบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม	1
75.	เวลาที่มีผู้มาเยี่ยมค่ายนักเรียนจะรีบไปรับของแจกก่อนเพื่อน	0.6
76.	นักเรียนล้างห้องน้ำโดยผู้กำกับไม่ต้องสั่ง	0.8
77.	นักเรียนร่วมมือร่วมใจกับเพื่อนในหมู่ฝ่าฐานผจญภัยจนสำเร็จลุล่วง	0.2
78.	เวลาเดินทางไกลนักเรียนให้น้องเดินหน้าส่วนนักเรียนเดินตรงกลาง	0
79.	นักเรียนดูแลเพื่อนๆ ในหมู่ด้วยความเต็มใจ	1
80.	นักเรียนเสียสละให้เพื่อนได้ดื่มน้ำก่อน	0.8
81.	นักเรียนช่วยผู้กำกับเก็บอุปกรณ์การฝึกหลังฝึกเสร็จ	1
82.	เวลาเข้าฐานที่มีอันตรายนักเรียนดูแลคนที่อ่อนแอกว่า	1
83.	นักเรียนนำสิ่งของที่ไมใช้แล้วมาให้เพื่อนที่ด้อยโอกาสกว่านักเรียน	0.8
84.	นักเรียนหลบไปยืนในที่ร่มในขณะที่เพื่อนในหมู่ยืนตากแดด	0.6
85.	นักเรียนเสนอให้ครูให้ทุนการศึกษากับเพื่อนที่ขาดแคลน	0.8
86.	นักเรียนเลือกถือของที่เบาๆ ส่วนของหนักให้เพื่อนถือ	0.6
87.	นักเรียนรับประทานอาหารที่ชอบคนเดียว	0.6

ข้อ	ข้อความ	IOC
	<u>ด้านความเสียสละ</u>	
88.	นักเรียนอาสาผู้กำกับทำความสะอาดโรงอาหาร	0.8
89.	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนต่างหมู่กวาดสนามหญ้า	0.8
90.	นักเรียนอาสาเพื่อนไปหยิบธงชาติมาผูกเสาธง	0.8
	<u>ด้านมีมนุษยสัมพันธ์</u>	
91.	นักเรียนแสดงท่าทางหงุดหงิดเวลาเพื่อนมาเข้าแถวช้า	1
92.	นักเรียนแสดงท่าทางยิ้มแย้มถึงแม้ว่านักเรียนจะถูกเพื่อน ๆ ต่อว่าที่เป็นคนที่ทำให้หมู่ได้คะแนนน้อย	1
93.	นักเรียนแสดงสีหน้าไม่พอใจเวลาใครพูดว่านักเรียน	0.8
94.	นักเรียนแสดงอารมณ์ฉุนเฉียวเวลาเพื่อนทำโคลนเลอะใส่เสื้อผ้านักเรียน	0.8
95.	นักเรียนยิ้มแย้มทักทายเพื่อน ๆ ในตอนเช้า	1
96.	นักเรียนแสดงท่าทางไม่พอใจเวลาเพื่อน ๆ ไม่รอนักเรียน	0.4
97.	นักเรียนทักทายเพื่อนก่อนถึงแม้เพื่อนคนนั้นนักเรียนจะไม่ชอบนิสัยของเขา	0.8
98.	นักเรียนพูดคุยเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ทุกคน	1
99.	นักเรียนทักทายผู้กำกับด้วยการทำความเคารพ	1
100.	นักเรียนพูดคุยกับครูฝึกที่นักเรียนชอบเท่านั้น	0.6
101.	แม้ว่านักเรียนจะเบื่อเรื่องที่เพื่อนเล่าแต่นักเรียนก็ตั้งใจฟัง	1
102.	นักเรียนพูดขัดคอเพื่อนที่ชอบพูดโอ้อวดว่ารวย	0.8
103.	นักเรียนเห็นผู้กำกับเดินผ่านมานักเรียนจะแอบ	0.6
104.	นักเรียนแสดงท่าทางเบื่อหน่ายเมื่อมีคนยกย่องเพื่อนของนักเรียน	0.8
105.	นักเรียนแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนได้รับของขวัญวันเกิดขณะอยู่ค่ายพักแรม	1
106.	นักเรียนแสดงความไม่พอใจที่เพื่อนหมู่อื่นเล่นเกมชนะหมู่ของนักเรียน	0.6

ข้อ	ข้อความ	IOC
107.	นักเรียนพูดจาว่าเพื่อนที่ไม่กล้าแสดงออก	0.6
108.	นักเรียนพูดจาไพเราะกับเพื่อนที่รวยๆ	0.6
109.	นักเรียนนำกล่าวคำชมเชยแก่เพื่อนรอบกองไฟ	0.8
110.	นักเรียนแสดงกริยาที่ไม่สุภาพกับเพื่อนที่ด้อยกว่า	0.6
111.	นักเรียนพูดดูถูกเพื่อนที่อ้างว่าไม่สามารถจะปีนฐานหน้าผาผ่าน	0.6
112.	เวลาเจอเพื่อนต่างโรงเรียนนักเรียนจะยิ้มให้	1
113.	นักเรียนปฏิบัติตนกับเพื่อนอย่างสุภาพ	1
114.	นักเรียนพูดจาไม่สุภาพกับเพื่อนที่ทำให้นักเรียนโกรธ	0.6
115.	นักเรียนกล่าวคำขอโทษเมื่อนักเรียนทำผิด	1
116.	นักเรียนตั้งใจฟังเวลาเพื่อนออกไปพูดหน้าเสาธง	1
117.	นักเรียนแสดงท่าทางอ่อนน้อมถ่อมตนกับคนอื่น	0.8
118.	นักเรียนให้เกียรติเพื่อนที่เป็นคนเรียนเก่ง	1
119.	นักเรียนยกย่องและให้ความสนิทสนมกับเพื่อนทุกคน	1
120.	นักเรียนแสดงท่าทางโกรธเวลาที่ผู้กำกับให้นักเรียนเข้าฐานที่ทำให้เสื้อผ้าของนักเรียนเลอะเทอะ	0.6

ภาคผนวก ข
คู่มือดำเนินการสอบ
แบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

คู่มือดำเนินการสอบ

แบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ความหมายของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามระเบียบการลูกเสือ – เนตรนารี ของนักเรียนโรงเรียนวัดสะแกงาม เพื่อส่งเสริมความสามารถและปลูกฝัง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านความเป็นผู้นำ ความสามัคคี ความเสียสละ ความมีมนุษยสัมพันธ์ ดังนี้

1. ด้านความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกถึงการรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม ความรับผิดชอบ ความสุขุมรอบคอบ การกล้าแสดงออก และการควบคุมอารมณ์ตนเอง
2. ด้านความสามัคคี หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกซึ่งการร่วมแรงร่วมใจในการทำงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มโดยแสดงพฤติกรรมคือ การมีความรักใคร่กลมเกลียว เห็นอกเห็นใจกัน ปรับตนเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ ไม่ก่อการทะเลาะวิวาท ไม่อิจฉาริษยาแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน
3. ด้านความเสียสละ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยการแบ่งปันอาหารหรือสิ่งของแก่ผู้อื่นช่วยทำงานกลุ่มและส่วนรวม ช่วยเหลือคนที่อ่อนแอกว่า ไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน เต็มใจทำงานเต็มความสามารถ
4. ด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกต่อเพื่อนในกลุ่ม หรือบุคคลอื่น เพื่อทำให้เกิดความมีสัมพันธ์ที่ดี ได้แก่ การยิ้มแย้มแจ่มใส การทักทายผู้อื่น การเป็นผู้ฟังที่ดี การยกย่องชมเชยผู้อื่น การสุภาพอ่อนโยน

ความมุ่งหมาย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการทดสอบวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานในกิจกรรม อื่น ๆ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

โครงสร้างของแบบสอบถาม

แบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มีจำนวน 60 ข้อ ใช้เวลาในการตอบ 25 นาที

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ บ่อย มาก	ปฏิบัติ บ่อย	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
0	นักเรียนปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ดีกับลูกหมู		✓			
00	นักเรียนพูดจาทำให้เพื่อนโกรธกัน				✓	
000	นักเรียนหลบหลีกการทำงานส่วนรวม			✓		
0000	นักเรียนแสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสเวลาคุยกับเพื่อน	✓				

การพัฒนาแบบสอบถาม

ในการสร้างแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้ดำเนินการทดสอบและปรับปรุง ดังนี้

การทดสอบครั้งที่ 1 ทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 โรงเรียนวัดแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ได้วิเคราะห์ ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ปรากฏว่าได้ค่าอำนาจจำแนกที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่า t ของแต่ละข้อ ตั้งแต่ - 0.503 ถึง 7.0808 แล้วคัดเลือกข้อที่มีอำนาจถึงเกณฑ์ จำนวน 60 ข้อ จากเดิม 103 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9335 นำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 214 คน ก่อนอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ และหลังกลับจากอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีดำเนินการสอบแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

1. การเตรียมตัวก่อนสอบ ควรปฏิบัติดังนี้

1.1 กำหนด วัน เวลา สถานที่สอบล่วงหน้าและแจ้งให้ผู้สอบทราบ
วัตถุประสงค์ของการสอบ

1.2 เตรียมห้องสอบให้เรียบร้อย และผู้ดำเนินการสอบ 1 คน ผู้ช่วย 1 คน

1.3 เตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบ คือ แบบสอบถาม โดยให้มากกว่าผู้เข้า
สอบประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์

1.4 การเตรียมตัวสำหรับผู้ดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษา
คำชี้แจง วิธีทำแบบสอบถามเหล่านี้ อย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สามารถดำเนินการสอบ
ได้คล่องแคล่ว

2. วิธีดำเนินการสอบปฏิบัติดังนี้

2.1 พูดโน้มน้าวจิตใจผู้ทำการทดสอบให้มีจิตใจที่จะตอบแบบสอบถาม

2.2 การให้คำชี้แจงรายละเอียดของคำชี้แจงจะปรากฏอยู่บนแผ่นหน้าของ
แบบสอบถาม ผู้ดำเนินการสอบ ต้องชี้แจงจำกัดอยู่เฉพาะที่กำหนดเท่านั้น

2.3 การเตรียมเวลาใช้เดือน 2 ครั้ง เท่านั้น คือ เมื่อหมดเวลาครั้งแรก และ
เหลือเวลาอีก 2 – 3 นาที

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลา

3.1 สั่งให้ผู้สอบวางปากกา หยุดทำแล้วเก็บแบบสอบถาม

3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการสอบแล้ว ก่อนที่จะให้ผู้สอบออกจากห้องสอบ ผู้ดำเนิน
การสอบสมควรชมเชยผู้สอบที่ตั้งใจเป็นอย่างดี

วิธีการตรวจคะแนน

การตรวจแบบสอบถาม

ข้อความที่แสดงการปฏิบัติทางบวก

ปฏิบัติบ่อยมาก	ให้	5	คะแนน
ปฏิบัติบ่อย	ให้	4	คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน

ไม่เคยปฏิบัติเลย	ให้	1	คะแนน
ข้อความที่แสดงการปฏิบัติทางลบ			
ปฏิบัติบ่อยมาก	ให้	1	คะแนน
ปฏิบัติบ่อย	ให้	2	คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติเลย	ให้	5	คะแนน

ภาคผนวก ค

**แบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน**

แบบสอบถาม

ชื่อ.....นามสกุล.....ห้อง.....เลขที่

คำชี้แจง

เครื่องมือวัดฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 60 ข้อ
ให้นักเรียนพิจารณาว่าตนเองได้ปฏิบัติตนในแต่ละข้อเหมาะสมมากน้อยปานใดแล้วขีด
เครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติที่เป็นจริง

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ บ่อย มาก	ปฏิบัติ บ่อย	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
0	นักเรียนปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่าง ที่ดีกับลูกหมู		✓			
00	นักเรียนพูดจาทำให้เพื่อน โกรธกัน				✓	
000	นักเรียนหลบหลีกการทำงาน			✓		
0000	นักเรียนแสดงสีหน้ายิ้มแย้ม แจ่มใสเวลาคุยกับเพื่อน	✓				

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ บ่อย มาก	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
1	นักเรียนร่วมแรงร่วมใจกันชุดหลุม เปียกหลุมแห้งจนเสร็จ					
2	นักเรียนยึดหลักการทำงานแบบ ประชาธิปไตย					
3	นักเรียนนั่งก้มหน้าเวลาผู้กำกับให้ออก ไปเล่นเกม					
4	นักเรียนปฏิบัติตามตารางที่ผู้กำกับจัด ไว้อย่างเคร่งครัด					
5	นักเรียนปฏิบัติงานทุกอย่างด้วยความ รอบคอบ					
6	นักเรียนดูแลสิ่งของส่วนรวมด้วยความ เต็มใจ					
7	นักเรียนดูแลทุกข์สุขของเพื่อนในหมู่					
8	นักเรียนเอาใจใส่ต่อผลงานของหมู่ที่ ออกมา					
9	นักเรียนคิดไตร่ตรองก่อนลงมือปฏิบัติ งานของหมู่					
10	นักเรียนปลอบใจเพื่อนเมื่อคิดถึงบ้าน					
11	นักเรียนวางแผนก่อนจะออกไปแสดง รอบกองไฟ					
12	นักเรียนห้ามเพื่อนที่ทะเลาะกัน					
13	นักเรียนกล้าทำในสิ่งที่เพื่อนไม่กล้าทำ ถ้าสิ่งนั้นถูกต้อง					
14	นักเรียนนั่งเฉยๆเวลาเพื่อนในหมู่ออก ไปแสดง					
15	นักเรียนแสดงความไม่พอใจเวลาเพื่อน วิ่งมาชน					
16	นักเรียนทำท่าทางปกติถึงแม้ว่าจะได้ ยินเพื่อนว่าลับหลัง					
17	นักเรียนไม่ไว้วางใจถึงแม้ว่าเพื่อนจะทำ ชุดเลอะเทอะ					

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ บ่อย มาก	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
18	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของหมู่ด้วยความเต็มใจ					
19	นักเรียนให้กำลังใจเวลาเพื่อนที่ทำกิจกรรมผจญภัยไม่ได้					
20	นักเรียนแสดงความยินดีกับเพื่อนเมื่อผู้กำกับชมเชยเขา					
21	นักเรียนให้เพื่อนที่ไม่มีเสื้อกันหนาวมายืมใส่					
22	นักเรียนเป็นคนกลางคอยปรับความเข้าใจระหว่างเพื่อนที่โกรธกัน					
23	นักเรียนทะเลาะวิวาทกับเพื่อนที่ตนเองไม่ชอบ					
24	นักเรียนตำหนิเพื่อนที่รังแกน้องที่อ่อนแอกว่า					
25	นักเรียนบอกกับเพื่อนว่าพวกเราภูมิใจที่ช่วยกันทำงานจนหมู่ของเราประสบความสำเร็จ					
26	นักเรียนบอกกับเพื่อนว่าการกางเต็นท์เสร็จได้ดีนั้นเพราะเราคนเดียว					
27	เพื่อนลืมนำเชือกมาเรียนผูกเงื่อนนักเรียนให้เพื่อนยืม					
28	นักเรียนซื้อขนมมาแบ่งปันให้เพื่อนที่ไม่มีเงินกิน					
29	นักเรียนไม่เคยทำงานแต่พอมานำเข้าค่ายช่วยเหลือเพื่อนทำทุกอย่าง					
30	นักเรียนยิ้มแย้มทักทายเพื่อนทุกคน					
31	นักเรียนฟังเหตุผลของคนอื่น					
32	นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในหมู่และต่างหมู่ด้วยความเต็มใจ					
33	นักเรียนอุทิศเวลาให้กับการทำงานของหมู่					

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ บ่อย มาก	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
34	นักเรียนแบ่งปันสิ่งของเครื่องใช้ให้เพื่อน					
35	นักเรียนอาสาเก็บขยะบริเวณที่พัก					
36	นักเรียนดูแลเพื่อนๆ ในหมู่ด้วยความ เต็มใจ					
37	นักเรียนอาสาเพื่อนในหมู่ยกถาด อาหารมาให้					
38	นักเรียนนำสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วมาให้ เพื่อนที่ด้อยโอกาสกว่า					
39	นักเรียนให้กำลังใจแก่เพื่อนที่มีปัญหา					
40	นักเรียนบริจาคเงินซื้ออุปกรณ์สำหรับ ทำงานหมู่					
41	นักเรียนยิ้มแย้มทักทายเพื่อนๆ ในตอน เช้า					
42	นักเรียนบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม					
43	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมที่ผู้กำกับ จัดให้อย่างเต็มใจ					
44	เวลาเข้าฐานที่มีอันตรายนักเรียนดูแล คนที่อ่อนแอกว่า					
45	นักเรียนเสียสละให้เพื่อนได้ตีม้าก่อน					
46	นักเรียนรับประทานอาหารที่ชอบ คนเดียว					
47	นักเรียนแสดงท่าทางเบื่อหน่ายเมื่อมี คนยกย่องเพื่อนของตนเอง					
48	นักเรียนพูดคุยเข้ากับเพื่อนได้ทุกคน					
49	นักเรียนทักทายผู้กำกับด้วย ความเคารพ					
50	แม้นักเรียนจะเบื่อเรื่องที่เพื่อนเล่าแต่ นักเรียนก็ตั้งใจฟัง					
51	นักเรียนพูดจาวาเพื่อนที่ไม่กล้าแสดง ออก					

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติ บ่อย มาก	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
52	นักเรียนแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนได้รับของขวัญวันเกิดขณะอยู่ค่ายพักแรม					
53	นักเรียนแสดงความไม่พอใจที่เพื่อนหมู่อื่นเล่นเกมชนะหมู่ตนเอง					
54	นักเรียนพุดจาตุถูกเพื่อนที่อ้วนว่าไม่สามารถปีนฐานหน้าผาได้สำเร็จ					
55	นักเรียนพุดจาไฟเราะกับเพื่อนที่รวยๆ					
56	นักเรียนยกย่องและให้ความสนิทสนมกับเพื่อนทุกคน					
57	นักเรียนปฏิบัติตนกับเพื่อนอย่างสุภาพ					
58	นักเรียนตั้งใจฟังเวลาเพื่อนออกไปพุดหน้าเสาธง					
59	นักเรียนแสดงท่าทางอ่อนน้อมถ่อมตนกับคนอื่น					
60	นักเรียนแสดงท่าทางโกรธเวลาที่ผู้กำกับให้เข้าฐานที่ทำให้เสียผ้าเลอะเทอะ					

ภาคผนวก ง
คะแนนก่อนหลังกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรม

คะแนน

ตอบแบบสอบถามก่อน – หลังกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ

N	ก่อนอยู่ค่าย	หลังอยู่ค่าย	D	D^2
1	206	227	21	441
2	204	184	-20	400
3	189	199	10	100
4	193	204	11	121
5	207	230	23	529
6	182	206	24	576
7	239	267	28	784
8	213	257	44	1936
9	177	196	19	361
10	197	223	26	676
11	188	216	28	789
12	206	253	47	2209
13	209	214	5	25
14	195	216	-21	441
15	182	180	-2	4
16	213	214	1	1
17	209	220	11	121
18	222	216	-6	36
19	213	257	44	1936
20	192	257	65	4225
21	184	207	23	529
22	206	254	46	2116
23	211	223	12	144
24	219	213	-6	36
25	229	253	24	576
26	220	232	12	114
27	192	238	46	2116
28	220	241	21	441
29	187	194	7	49

N	ก่อนอยู่ค่าย	หลังอยู่ค่าย	D	D^2
30	223	236	13	169
31	241	224	-17	289
32	212	260	48	2304
33	210	269	59	3481
34	240	238	-2	4
35	217	230	13	169
36	186	211	25	625
37	174	186	12	144
38	202	222	20	400
39	222	267	45	2025
40	218	229	11	121
41	203	245	42	1764
42	178	172	-6	36
43	222	229	7	49
44	218	232	14	196
45	189	203	14	196
46	204	218	14	196
47	249	261	12	144
48	181	209	28	784
49	197	232	35	1225
50	204	236	32	1024
51	202	192	-9	81
52	199	230	31	961
53	245	231	-14	28
54	194	216	22	484
55	192	238	46	2116
56	177	186	9	81
57	212	222	10	100
58	197	206	9	81

N	ก่อนอยู่ค่าย	หลังอยู่ค่าย	D	D^2
59	181	188	7	49
60	173	187	14	196
61	186	189	3	9
62	170	226	56	3136
63	197	209	12	144
64	190	195	5	25
65	190	170	-20	400
66	216	227	11	121
67	207	206	1	1
68	214	223	9	81
69	215	201	-14	196
70	210	274	64	4096
71	244	245	1	1
72	212	236	24	576
73	195	193	-2	4
74	177	202	25	625
75	207	228	21	441
76	203	240	37	1369
77	171	177	6	36
78	221	237	16	256
79	194	204	10	100
80	164	176	12	144
81	202	232	30	900
82	173	197	24	576
83	185	195	10	100
84	197	209	12	144
85	147	168	21	441
86	166	180	14	196
87	202	204	2	4

N	ก่อนอยู่ค่าย	หลังอยู่ค่าย	D	D^2
88	228	259	31	961
89	296	236	40	1600
90	213	211	-2	4
91	191	226	35	1225
92	222	213	-9	81
93	198	206	8	64
94	181	217	36	1296
95	188	194	6	36
96	251	241	-10	100
97	196	196	0	0
98	241	175	-66	4356
99	196	260	64	4096
100	176	219	40	1600
101	190	235	45	2025
102	236	269	31	961
103	216	236	23	529
104	219	247	28	784
105	216	219	3	9
106	214	219	5	25
107	187	215	28	784
108	207	205	-2	4
109	233	214	-19	361
110	208	210	2	4
111	236	276	40	1600
112	221	230	9	81
113	243	261	18	324
114	216	226	10	100
115	247	239	-8	64
116	229	237	8	64

N	ก่อนอยู่ค่าย	หลังอยู่ค่าย	D	D^2
117	190	170	-20	400
118	176	179	3	9
119	215	217	12	144
120	209	221	12	144
121	240	247	7	49
122	176	193	17	289
123	194	176	18	324
124	217	217	0	0
125	195	192	-3	9
126	235	268	33	1089
127	204	227	23	529
128	197	173	-24	576
129	206	225	19	361
130	214	202	-12	144
131	182	190	8	64
132	223	202	-21	441
133	231	225	-6	36
134	237	248	11	121
135	239	257	18	324
136	229	257	28	784
137	204	190	-14	196
138	202	198	-4	16
139	213	211	-2	4
140	257	293	36	1296
141	233	217	-6	36

N	ก่อนอยู่ค่าย	หลังอยู่ค่าย	D	D^2
142	228	218	-10	100
143	247	280	33	1089
144	245	243	-2	4
145	203	207	4	16
146	212	221	9	81
147	231	212	-19	361
148	229	233	4	16
149	201	218	17	289
150	244	259	15	225
151	202	184	-18	324
152	191	199	8	64
153	197	206	9	81
154	182	160	-22	484
155	198	187	-11	121
156	229	281	52	2704
157	219	248	29	841
158	175	209	34	1156
159	172	169	-3	9
160	214	232	-9	81
161	218	213	-5	25
162	192	188	-4	16
163	208	199	-9	81
164	204	203	-1	1
165	204	215	11	121
166	231	265	34	1156

N	ก่อนอยู่ค่าย	หลังอยู่ค่าย	D	D^2
167	262	283	21	441
168	193	209	16	168
169	217	225	8	64
170	218	219	1	1
171	207	215	8	64
172	161	132	-29	841
173	203	154	-49	2401
174	175	188	13	169
175	209	213	4	16
176	207	207	0	0
177	211	225	14	196
178	213	214	1	1
179	220	214	-6	36
180	235	211	-14	196
181	196	249	53	2809
182	147	184	37	1369
183	169	189	17	289
184	152	195	43	1849
185	218	224	6	36
186	199	214	15	225
187	194	221	27	729
188	201	214	13	269
189	196	209	13	269
190	164	209	45	2025
191	154	180	26	676

N	ก่อนอยู่ค่าย	หลังอยู่ค่าย	D	D^2
192	186	191	5	25
193	212	228	16	256
194	180	187	7	49
195	201	232	31	961
196	254	238	-16	256
197	234	211	-23	529
198	202	202	0	0
199	223	216	-7	49
200	204	229	25	625
201	220	240	20	400
202	223	230	7	49
203	219	198	-21	441
204	201	216	15	225
205	199	200	1	1
206	210	225	15	225
207	213	221	8	64
208	224	234	10	100
209	238	221	-17	289
210	198	216	18	324
211	250	223	-27	729
212	203	216	13	169
213	193	189	-4	16
214	189	203	14	196
รวม	$\Sigma = 44158$	$\Sigma = 46663$	$\Sigma D = 2505$	$\Sigma D^2 = 114996$

ภาคผนวก จ
โครงการอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ - เนตรนารี

บันทึกข้อความ

โรงเรียนวัดสะแกงาม
เลขรับที่..... 13
วันที่..... 7 ๖๐ ๕6

1๐๗-1๐๘

ส่วนราชการ

ฝ่ายการศึกษา (สำนักงานเขตบางขุนเทียน โทร. 0 2415 3357)

ที่ กท. 6207/ ๐4

วันที่ ๕ มกราคม 2547

เรื่อง ขออนุมัติโครงการอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่และเนตรนารี

เรียน ผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน

ด้วยโรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน ได้จัดโครงการอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่และเนตรนารี ประจำปีการศึกษา 2546 ระหว่างวันที่ 12 - 14 มกราคม 2547 รวม 3 วัน 2 คืน ณ ค่ายลูกเสือชัยปิติ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี โดยมีลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่และเนตรนารี อยู่ค่ายพักแรม จำนวน 216 คน และมีข้าราชการครูและลูกจ้างเป็นผู้ควบคุมดูแลการอยู่ค่ายจำนวน 22 คน

ฝ่ายการศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่า การนำนักเรียนไปอยู่ค่ายพักแรมในครั้งนี้เป็นการทำให้เด็กนักเรียนได้รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น รู้จักช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น ฝึกการทำงานเป็นระบบหมู่คณะ ฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ความมีระเบียบวินัย ความกล้าหาญ อดทน อดกลั้น รวมทั้งลักษณะนิสัยและคุณธรรมที่ดี สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอยู่ค่ายพักแรมมาประยุกต์ใช้กับการเรียนและในชีวิตประจำวันได้ จึงเห็นควรอนุมัติให้ข้าราชการครูและลูกจ้าง โรงเรียนวัดสะแกงาม นำนักเรียนไปอยู่ค่ายตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว อำนาจในการอนุมัติเป็นของผู้ผู้อำนวยการเขต ตามคำสั่งกรุงเทพมหานครที่ 3136/2545 ลงวันที่ 2 กันยายน 2545 เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้ผู้อำนวยการเขตปฏิบัติราชการแทนปลัดกรุงเทพมหานครกรณีการอนุมัติให้ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครและลูกจ้างโรงเรียนกรุงเทพมหานครสังกัดสำนักงานเขตเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร และตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ 1744/2538 ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2538 เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้ผู้อำนวยการเขตสั่งและปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในกรณีการอนุญาตพานักเรียนออกนอกสถานที่และค้างคืนได้ไม่เกิน 7 วัน พร้อมนี้ได้แนบโครงการ รายชื่อข้าราชการครูและลูกจ้าง รายชื่อเด็กนักเรียน และแผนที่การเดินทางมาเพื่อประกอบการพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุมัติ

อนุมัติ

(นายพงษ์ศักดิ์ พันธุ์สวัสดิ์)
ผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน

(นายไพโรจน์ โตเทศ)
ศึกษานิเทศก์เขตบางขุนเทียน

(นายสุรสิทธิ์ คำแรงเกียรติศักดิ์)
ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน

1. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันวิชาลูกเสือ-เนตรนารีเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างเสริมประสบการณ์ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติจริงจะทำให้ลูกเสือ-เนตรนารีเกิดการพัฒนาตนเองทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลผลิตของการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ดังนั้นกองลูกเสือโรงเรียนวัดสะแกงามจึงได้จัดกิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมและเดินทางไกลอย่างต่อเนื่องทุกปี

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อให้ลูกเสือ-เนตรนารีมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติจริง
- 2.2 เพื่อให้ลูกเสือ-เนตรนารีได้ฝึกการอยู่ร่วมกันเป็นระบบหมู่
- 2.3 เพื่อให้ลูกเสือ-เนตรนารีได้ฝึกฝนระเบียบวินัยและมีความอดทน
- 2.4 เพื่อให้ลูกเสือ-เนตรนารีได้ฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีตามขบวนการลูกเสือ

3. เป้าหมาย

3.1 ด้านปริมาณ

ลูกเสือ – เนตรนารีสามัญรุ่นใหญ่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 216 คน

3.2 ด้านคุณภาพ

ลูกเสือ – เนตรนารีสามัญรุ่นใหญ่มีประสบการณ์ในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีคุณภาพจากการได้ทำงานร่วมกัน สร้างความรัก ความสามัคคี และความมีระเบียบวินัย ปลอดภัยจากสารเสพติดทั้งปวง

4. ลักษณะของโครงการ

- 4.1 เป็นโครงการสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในวิชาลูกเสือ-เนตรนารีสามัญรุ่นใหญ่
- 4.2 เป็นโครงการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ปี 2544 – 2547

5. วิธีดำเนินการ

- 5.1 ดำเนินการโดยคณะกรรมการผู้บังคับบัญชาลูกเสือ-เนตรนารีสามัญรุ่นใหญ่
- 5.2 ระยะเวลาดำเนินการ 3 วัน 2 คืน

5.3 สถานที่อยู่ค่ายพักแรม ค่ายลูกเสือชัยปิติ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

5.4 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

5.4.1 ประชุมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ-เนตรนารีสามัญรุ่นใหญ่ทุกคน เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ตรงกันและร่วมกันวางแผนการจัดทำตารางการฝึกปฏิบัติ

5.4.2 เสนอโครงการต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับขั้นตอน

5.4.3 ทำหนังสือขออนุญาตผู้ปกครอง

6. ค่าใช้จ่ายของโครงการ

6.1 ใช้เงินบำรุงลูกเสือ-เนตรนารี เป็นค่าวัสดุ อุปกรณ์ และเบ็ดเตล็ด เป็นเงิน 5,000 บาท

6.2 ค่าอาหาร ที่พักและพาหนะ เก็บจากลูกเสือ-เนตรนารี คนละ 370 บาท เป็นเงิน 79,920 บาท

6.3 รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น เป็นเงิน 84,920 บาท (แปดหมื่นสี่พันเก้าร้อยยี่สิบบาทถ้วน)

7. ปัญหาและอุปสรรค

- ปัญหาเฉพาะหน้าบางประการ อาจเกิดขึ้นระหว่างการฝึกอบรม

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ลูกเสือ-เนตรนารีจะได้รับมวลประสบการณ์ตรงจากการฝึกปฏิบัติ

8.2 ลูกเสือ-เนตรนารีสามารถนำประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

8.3 ลูกเสือ-เนตรนารีเป็นผู้มีระเบียบวินัยจากการได้ฝึกฝนตนเองในบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

9. การประเมินผล

9.1 การทดสอบก่อน – หลังการฝึก

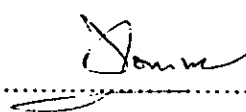
9.2 การทดสอบระหว่างฝึก

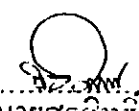
9.3 การประเมินพฤติกรรมรายวัน / รายบุคคล

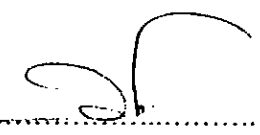
10. คณะกรรมการโครงการ

10.1	นายชุมพล พงษ์พิพัฒน์	ผู้อำนวยการ โรงเรียน	ที่ปรึกษา
10.2	นายสันติ เป้าขุนทอง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียน	ประธาน
10.3	นางสาวมูจรินทร์ ดิษยาภิรมย์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียน	รองประธาน
10.4	ว่าที่ พ.ต.จำเริญ จันทร์เพ็ญ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียน	รองประธาน
10.5	นายปรีช เอ็นคัง	อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการ
10.6	นางชนัญญา ธารดำรงค์	อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการ

10.7 นายบุญล้อม	สนธิ	อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการ
10.8 นางสาวจำเนียร	นนทมิตร	อาจารย์ 1 ระดับ 5	กรรมการ
10.9 นายวิช	ธรรมจักร	อาจารย์ 1 ระดับ 5	กรรมการ
10.10 นายจิระพันธ์	สุขโข	อาจารย์ 1 ระดับ 5	กรรมการ
10.11 นายวัชร	ปริญณะ	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการ
10.12 นางสาวพัชร	สุภัทรศักดิ์	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการ
10.13 นายฐานุ	สำราญพงษ์	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการ
10.14 นางผ่องใส	พวงศรี	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการ
10.15 นายอำนาจ	เทศเกิด	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการ
10.16 นางสาวสุรีย์	แซ่กู	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการ
10.17 นางสาววัลยา	สิวทองคำ	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการ
10.18 นายทรงพล	เกตุเรือง	อาจารย์ 1 ระดับ 3	กรรมการ
10.19 นายวิจิตร	พลอยบุตร	อาจารย์ 1 ระดับ 3	กรรมการ
10.20 นายสมพร	คำเหลา	ครูจ้าง	กรรมการ
10.21 นางสาวทำนอง	เบ้าคำ	ครูจ้าง	กรรมการ
10.22 นายพรเลิศ	พิพัฒน์รุ่งเรือง	นักศึกษาฝึกสอน	กรรมการ
10.23 นายประสิทธิ์	พุ่มรินทร์	อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการและเลขานุการ
10.24 นางยุวดี	ตราบดี	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ลงชื่อ) ผู้เสนอโครงการ
(นายชุมพล พงษ์พิพัฒน์)
ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสะแกงาม

(ลงชื่อ) ผู้เห็นชอบโครงการ
(นายสุรินทร์ ชีระเกียรติศักดิ์)
ผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน

(ลงชื่อ) ผู้อนุมัติโครงการ
(นายพงษ์ศักดิ์ พันธุ์สวัสดิ์)
ผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน

รายชื่อผู้บังคับบัญชาโครงการอยู่ค่ายพักแรมและเดินทางไกลลูกเสือ – เนตรนารี

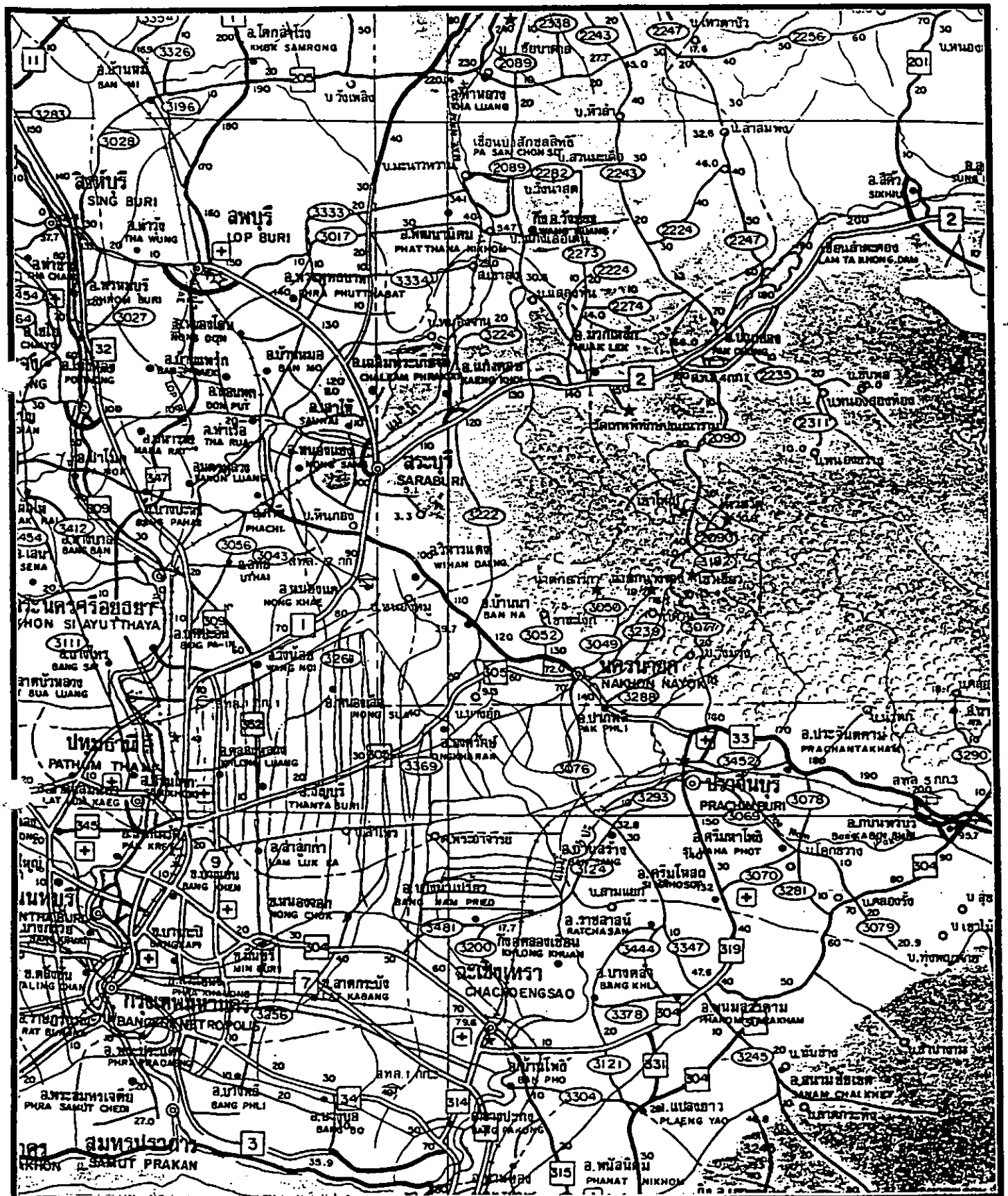
โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ระหว่างวันที่ 12 – 14 มกราคม 2547 ณ ค่ายชัยปิติ อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
1	นายชุมพล พงษ์พิพัฒน์	ผู้อำนวยการโรงเรียน
2	นายสันติ เป้าขุนทอง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน
3	นายประสิทธิ์ พุ่มรินทร์	อาจารย์ 2 ระดับ 7
4	นายปรีช เย็นคั้ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
5	นางชนัญญา ธารดำรงค์	อาจารย์ 2 ระดับ 7
6	นายบุญล้อม สนธิ	อาจารย์ 2 ระดับ 7
7	นางสาวจำเนียร นนทมิตร	อาจารย์ 1 ระดับ 5
8	นายรวิศ ธรรมจักร์	อาจารย์ 1 ระดับ 5
9	นางผ่องใส พวงศรี	อาจารย์ 1 ระดับ 5
10	นายจิระพันธ์ สุขโข	อาจารย์ 1 ระดับ 5
11	นางสาวพัชรี สุภัทรศักดิ์ดา	อาจารย์ 1 ระดับ 5
12	นายฐานุร สำราญพงษ์	อาจารย์ 1 ระดับ 4
13	นายวัชร ประไพณะ	อาจารย์ 1 ระดับ 4
14	นางยุวดี ครอบดี	อาจารย์ 1 ระดับ 4
15	นายอำนาจ เทศเกิด	อาจารย์ 1 ระดับ 4
16	นางสาวสุริย์ แซ่คู	อาจารย์ 1 ระดับ 4
17	นางสาวธวัลยา สิวทองคำ	อาจารย์ 1 ระดับ 4
18	นายทรงพล เกตุเรือง	อาจารย์ 1 ระดับ 3
19	นายวิจิตร พลอยบุตร	อาจารย์ 1 ระดับ 3
20	นายสมพร คำเหลา	ครูจ้าง
21	นางสาวทำนอง เป้าคำ	ครูจ้าง
22	นายพรเลิศ พิพัฒน์รุ่งเรือง	อาจารย์ฝึกสอน

แผนที่การเดินทาง

กรุงเทพฯ - ค่ายลูกเสือชัยปิติ สระบุรี

โครงการอยู่ค่ายพักแรมและเดินทางไกลลูกเสือ-เนตรนารี โรงเรียนวัดสะแกงาม

ระหว่างวันที่ 12-14 มกราคม 2547

ระหว่างวันที่ 12 - 14 มกราคม 2547

ตารางฝึกอบรมการอยู่ค่ายพักแรมและเดินทางไกลลูกเสือ-เนตรนารีสามัญรุ่นใหญ่

โรงเรียนวัดสะแกงาม สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2546 ระหว่างวันที่ 12 – 14 มกราคม 2547

วันจันทร์ที่ 12 มกราคม 2547 พิธีกรประจำวัน - อ.ประสิทธิ์ พุ่มรินทร์

เวลา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
07.30 น.	ลูกเสือรายงานตัว	พี่เลี้ยงประจำหมู่	
08.00 น.	ออกเดินทาง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	
11.00 น.	ถึงค่ายลูกเสือชัยปิติ อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี		
11.30 น.	พิธีเปิด	ผู้อำนวยการ	
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 น.	วิชาชาวค่าย	อ.ปรีช	
14.00 น.	เดินทางไกล	อ.อำนาจ	
16.00 น.	ประกอบอาหาร	อ.สุริย์	
17.00 น.	รับประทานอาหารเย็น		
18.00 น.	ประชุมผู้กำกับ	ผู้อำนวยการ	
19.00 น.	นันทนาการ	อ.ผ่องใส	
19.30 น.	ผจญภัยในเวลากลางคืน	อ.ประสิทธิ์	
22.00 น.	สวดมนต์ - ดับไฟนอน	อ.ฐาตุร	

วันอังคารที่ 13 มกราคม 2547 พิธีกรประจำวัน - อ.ฐาตุร สำราญพงษ์

เวลา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
05.00 น.	ตื่นนอน ภายหลังบริหารและระเบียบแถว	อ.ทรงพลและคณะ	
06.30 น.	รับประทานอาหารเช้า		
07.30 น.	รับตรวจ	อ.ยุวดี - สายที่ 1 อ.อำนาจ - สายที่ 2	
08.00 น.	พิธีมอบเสาธง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	
09.00 น.	เปิดประชุมกองครั้งที่ 1 - ทักษะของลูกเสือ	อ.ยุวดี อ.บุญล้อม	
10.30 น.	อาหารว่าง		
11.30 น.	บรรยายการเล่นรอบกองไฟ	อ.ปรีช	

วันอังคารที่ 13 มกราคม 2547 (ต่อ) พิธีกรประจำวัน - อ.ฐานุร ตำราญพงษ์

เวลา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 น.	เปิดประชุมกองครั้งที่ 2 สังเกตและจำ	อ.สุริย์ อ.วิจิตร	
14.00 น.	อาหารว่าง		
14.15 น.	ทดสอบกำลังใจ	อ.อำนาจ	
17.30 น.	รับประทานอาหารเย็น		
18.00 น.	ประชุมวิทยากร	ผู้อำนวยการ	
18.30 น.	การเล่นรอบกองไฟ	อ.ปรีชและคณะ	
22.00 น.	สวดมนต์ - ดับไฟนอน	อ.สุริย์	

วันพุธที่ 14 มกราคม 2547 พิธีกรประจำวัน - อ.สุริย์ แซ่คู

เวลา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
05.00 น.	คืนนอน กายบริหาร	อ.ทรงพลและคณะ	
06.30 น.	รับประทานอาหารเช้า		
07.30 น.	รับตรวจ	อ.อำนาจ - สายที่ 1 อ.ยุวดี - สายที่ 2	
08.00 น.	พิธีรอบเสาธง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	
09.00 น.	กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย	อ.ทรงพล	
10.30 น.	อาหารว่าง		
10.45 น.	ประเมินผล	อ.พัชรและคณะ	
11.15 น.	นัดหมายพิธีปิด	อ.ปรีช	
11.30 น.	พิธีปิดการอบรม	ผู้อำนวยการ	
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 น.	เก็บสัมภาระ	พิธีกรประจำวัน	
14.00 น.	รถออกเดินทางกลับ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	
17.00 น.	ถึงโรงเรียนวัดสะแกงามโดยสวัสดิภาพทุกคน		

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 7326

วันที่ 12 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวจําเนียร นนทมิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ส.วาสนา ประมวลพฤกษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ราชนันท์ บุญธิมา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวจําเนียร นนทมิตร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 73 24

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจำเนียร นนทมิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สมปอง ผ่องใส และ อาจารย์มานะ ก้าวเจริญ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวจำเนียร นนทมิตร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดค่อนิสิต โทรศัพท์ 02-4515672 มือถือ 06-0891475

ที่ ศธ 0519.12/ 7326

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสะแกงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจำเนียร นนทมิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ส.วาสนา ประवालพุกฤษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สันติ เป้าขุนทอง และ อาจารย์ประสิทธิ์ พุ่มรินทร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวจำเนียร นนทมิตร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อานันท์ พะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4515672 มือถือ 06-0891475

ที่ ศธ 0519.12/๗๘๗๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดแสงคำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจำเนียร นนทมิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ส.วาสนา ประवालพฤษย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในระหว่างเดือนธันวาคม 2546 - มกราคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจำเนียร นนทมิตร ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ผกาภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4515672 บัณฑิต 06-0891475

ที่ ศธ 0519.12/8-171

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1/ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอกวามอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสะแกงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจำเนียร นนทมิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน” โดยมี รองศาสตราจารย์ สวาสนา ประवालพฤษย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 229 คน ตอบแบบสอบถามการสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในระหว่าง เดือนธันวาคม 2546 - มกราคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกวามอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจำเนียร นนทมิตร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4515672 มือถือ 06-0891475

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.ราชันย์ บุญธิมา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผช.ผอ.สันติ เป้าขุนทอง ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสะแกงาม
เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์สมปอง ผ่องใส อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนพัชรราษฎร์รังสรรค์ อำเภอท่าม่วง
จังหวัดกาญจนบุรี
4. อาจารย์มานะ คีวีเจริญ อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนพัชรราษฎร์รังสรรค์ อำเภอท่าม่วง
จังหวัดกาญจนบุรี
5. อาจารย์ประสิทธิ์ พุ่มรินทร์ อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนวัดสะแกงาม เขตบางขุนเทียน
กรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจำเนียร นนทมิตร
วันเดือนปีเกิด	21 พฤษภาคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภออุตุสิต กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1533 ถนนกรุงเทพ – นนท์ แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดสะแกงาม แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 10150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จาก โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จังหวัดนนทบุรี
พ.ศ. 2528	ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) จาก วิทยาลัย อาชีวศึกษาธนบุรี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2533	ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จาก วิทยาลัย ครูพระนคร
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ